

Euroopa Liidu Teataja

L 8

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

55. aastakäik

12. jaanuar 2012

Sisukord

II Muud kui seadusandlikud aktid

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

2012/22/EL:

- ★ Nõukogu otsus, 12. detsember 2011, milles käsitletakse Euroopa Liidu ühinemist reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta protokolliga, välja arvatud selle artiklitega 10 ja 11 1

2012/23/EL:

- ★ Nõukogu otsus, 12. detsember 2011, milles käsitletakse Euroopa Liidu ühinemist reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta protokolliga, seoses selle artiklitega 10 ja 11 13

MÄÄRUSED

- ★ Nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 13/2012, 6. jaanuar 2012, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1292/2007, millega kehtestatakse Indiast pärit polüetüleentereftalaatkile impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks 17
- ★ Nõukogu rakendusmäärus (EL) nr 14/2012, 9. jaanuar 2012, millega laiendatakse rakendusmäärusega (EÜ) nr 511/2010 Hiina Rahvavabariigist pärit teatava molübdeentraadi impordi suhtes kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Malaisiast lähetatud teatava molübdeentraadi impordile, olenemata sellest, kas molübdeentraati deklareeritakse Malaisiast pärinevana või mitte, ning millega lõpetatakse Šveitsist lähetatud impordi käsitlev uurimine 22

Hind: 3 EUR

(Jätkub pöördel)

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 15/2012, 10. jaanuar 2012, millega 162. korda muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Al-Qaida võrguga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud	27
★ Komisjoni määrus (EL) nr 16/2012, 11. jaanuar 2012, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 853/2004 II lisa seoses inimtoiduks ette nähtud loomset päritolu külmutatud toidu suhtes kohaldatavate nõuetega ⁽¹⁾	29
★ Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 17/2012, 11. jaanuar 2012, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 32/2000 seoses liidu tariifikvootide pikendamisega džzudist ja kookoskiust toodete suhtes	31
Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 18/2012, 11. jaanuar 2012, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril	32
Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 19/2012, 11. jaanuar 2012, millega määratakse kindlaks ekspordilitsentside väljaandmise heakskiiduprotsent, millega lükatakse tagasi ekspordilitsentsitaotlused ja millega peatatakse ekspordilitsentsitaotluste esitamine kvoodivälise suhkru puhul	34
Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 20/2012, 11. jaanuar 2012, millega määratakse kindlaks jaotuskoeffitsient impordilitsentsitaotlustele, mis on esitatud ajavahemikul 1.–6. jaanuarini 2012 määrusega (EÜ) nr 2305/2003 odrale avatud tariifikvootide raames	35

OTSUSED

2012/24/EL:

★ Komisjoni otsus, 11. jaanuar 2012, millega lõpetatakse Ameerika Ühendriikidest pärineva vinüülatsetaadi importi käsitlev dumpinguvastane menetlus ja vabastatakse ajutiste tollimaksumade kehtestamisega tagatud summad	36
---	----

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

NÕUKOGU OTSUS,

12. detsember 2011,

milles käsitletakse Euroopa Liidu ühinemist reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta protokolliga, välja arvatud selle artiklitega 10 ja 11

(2012/22/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 100 lõiget 2 koostoimes artikli 218 lõike 6 punktiga a ja lõike 8 esimese lõiguga,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta protokoll (edaspidi „Ateena protokoll“) parandab oluliselt vedajate vastutuse ja meritsi veetavate reisijate hüvitisega seonduvat korda. Eelkõige nähakse sellega ette vedaja otsene vastutus ning see hõlmab kohustuslikku kindlustust koos vahetu hagemise õigusega kindlustusandja vastu teatavate piirmäärade ulatuses ning eeskirju kohtualluvuse ja kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta. Seega on Ateena protokoll kooskõlas liidu eesmärgiga parandada vedajate vastutusega seotud õiguslikku korda.
- (2) Ateena protokolliga muudetakse reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni (edaspidi „Ateena konventsioon“) ning protokollis artiklis 15 sätestatakse, et Ateena protokollis osalisriigid peavad kõnealust kaht dokumenti lugema ja tõlgendama ühtse dokumendina.
- (3) Enamus Ateena protokollis sisalduvaid eeskirju on inkorporeeritud liidu õigusesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta määrusega (EÜ) nr

392/2009 reisijate meritsi vedajate vastutuse kohta õnnetusjuhtumite korral⁽¹⁾. Seega teostas liit oma pädevust kõnealuse määrusega reguleeritud küsimustes. Samas säilitavad liikmesriigid oma pädevuse mitme Ateena protokollis sätte osas, näiteks loobumisklausli osas, millega liikmesriikidel lubatakse kehtestada Ateena protokollis ettenähtud vastutusmääradest kõrgemad määrad. Ateena protokollis alusel liikmesriikide pädevuses olevad küsimused ja need, mis jäävad liidu ainupädevusse, on omavahel tihedalt seotud. Seetõttu peaksid liikmesriigid Ateena protokollis alusel nende pädevuses olevates küsimustes tegutsema kooskõlastatult, võttes arvesse lojaalse koostöö kohustust.

- (4) Ateena protokoll on ratifitseerimiseks, heakskiitmiseks või ühinemiseks avatud riikidele ja piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonidele, mille moodustavad sõltumatud riigid, kes on teatavates Ateena protokolliga reguleeritavates valdkondades oma pädevuse neile organisatsioonidele üle andnud.
- (5) Kooskõlas Ateena protokollis artikli 17 lõike 2 punktiga b ja artikliga 19 võivad Ateena protokollis sõlmida piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonid.
- (6) Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni õiguskomitee võttis 2006. aasta oktoobris vastu IMO reservatsiooni ja Ateena konventsiooni rakendamise suunised (edaspidi „IMO suunised“), et täpsustada teatavaid Ateena konventsiooniga seotud küsimusi, nagu näiteks terrorismiga seotud kahju hüvitamist.
- (7) Määruse (EÜ) nr 392/2009 lisades on esitatud Ateena konventsiooni konsolideeritud ja Ateena protokolliga muudetud versiooni asjakohased sätted ning IMO suunised.

⁽¹⁾ ELT L 131, 28.5.2009, lk 24.

- (8) Ateena protokolli artikli 19 kohaselt peab piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioon Ateena protokolli allakirjutamisel, ratifitseerimisel, heakskiitmisel või sellega ühinemisel teatama, milline on tema pädevuse ulatus Ateena protokolliga reguleeritavates küsimustes.
- (9) Seepärast peaks liit Ateena protokolliga ühinema ning tegema IMO suunistes sisalduva reservatsiooni. Sellise reservatsiooni tegemist ei tohiks tõlgendada nii, nagu muudaks see praegust pädevuste jaotust liidu ja liikmesriikide vahel riigi ametiasutuste poolt antava tunnistuse ja tehtava kontrolli osas.
- (10) Ateena protokolli teatavad sätted käsitlevad õiguslast koostööd tsiviilasjades ja kuuluvad seega Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise reguleerimissalas. Nende sätete osas võetakse käesoleva otsusega paralleelselt vastu eraldi otsus.
- (11) Liikmesriigid, kes Ateena protokolli ratifitseerivad või sellega ühinevad, peaksid seda võimaluse korral tegema üheaegselt. Seepärast peaksid liikmesriigid vahetama ratifitseerimis- või ühinemismenetluste seisu kohta teavet, et valmistada võimalikult suures ulatuses ette ratifitseerimis- või ühinemiskirjade üheaegne hoiuleandmine. Ateena protokolli ratifitseerimisel või sellega ühinemisel peaksid liikmesriigid tegema IMO suunistes sisalduva reservatsiooni,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Käesolevaga kiidetakse Euroopa Liidu nimel heaks Euroopa Liidu ühinemine reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta protokolliga („Ateena protokoll“) liidu ainupädevusse kuuluvate küsimuste osas, välja arvatud artiklid 10 ja 11.

Ateena protokolli tekst, välja arvatud selle artiklid 10 ja 11, on esitatud lisas.

Artikkel 2

1. Nõukogu eesistujat volitatakse nimetama isik(ud), kellel on õigus anda hoiule liidu ühinemist Ateena protokolliga käsitlev kiri kooskõlas selle protokolli artikli 17 lõike 2 punktiga c, artikli 17 lõikega 3 ja artikliga 19.
2. Ühinemiskirja hoiule andmise ajal esitab liit järgmise pädevust tõendava deklaratsiooni:

„1. Reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta Ateena protokolli artiklis 19

nähakse ette, et piirkondlik majandusintegratsiooni organisatsioon, mille on moodustanud sõltumatud riigid, kes on andnud pädevuse teatavates nimetatud protokolliga reguleeritavates valdkondades üle nimetatud organisatsioonile, võib protokollile alla kirjutada tingimusel, et ta esitab selles artiklis osutatud deklaratsiooni. Liit on otsustanud protokolliga ühineda ja esitab seepärast kõnealuse deklaratsiooni.

2. Euroopa Liidu praegused liikmed on Belgia Kuningriik, Bulgaaria Vabariik, Tšehhi Vabariik, Taani Kuningriik, Saksamaa Liitvabariik, Eesti Vabariik, Iirimaa, Kreeka Vabariik, Hispaania Kuningriik, Prantsuse Vabariik, Itaalia Vabariik, Küprose Vabariik, Läti Vabariik, Leedu Vabariik, Luksemburgi Suurhertsogiriik, Ungari Vabariik, Malta, Madalmaade Kuningriik, Austria Vabariik, Poola Vabariik, Portugali Vabariik, Rumeenia, Sloveenia Vabariik, Slovaki Vabariik, Soome Vabariik, Rootsi Kuningriik ning Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriik.

3. Deklaratsiooni ei kohaldata Euroopa Liidu liikmesriikide selliste territooriumide suhtes, kus Euroopa Liidu toimimise lepingut ei kohaldata, ja sellega ei piirata selliseid meetmeid ega seisukohti, mida asjaomased liikmesriigid võivad protokolli alusel võtta kõnealuste territooriumide nimel ja huvides.

4. Euroopa Liidu liikmesriigid on andnud liidule ainupädevuse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 100 alusel vastuvõetud meetmete osas. Selliseid meetmeid on võetud Ateena protokolliga muudetud Ateena konventsiooni artiklite 1 ja 1a, artikli 2 lõike 2, artiklite 3 kuni 16, artiklite 18, 20 ja 21 ning IMO suuniste sätete osas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 392/2009 (reisijate meritsi vedajate vastutuse kohta õnnetusjuhtumite korral).

5. Liikmesriikide poolt ELi toimimise lepingu alusel liidule üle antud pädevuste teostamine muutub oma olemuse tõttu pidevalt. Aluslepingu raames võivad pädevad asutused vastu võtta otsuseid, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu pädevuse ulatus. Seepärast jätab Euroopa Liit endale õiguse käesolevat deklaratsiooni vastavalt muuta, ilma et see oleks Ateena protokolliga reguleeritavates küsimustes tema pädevuse teostamise eeltingimuseks. Euroopa Liit teatab muudetud deklaratsioonist Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni peasekretärile.”.

3. Käesoleva artikli lõike 1 kohaselt määratud isik või isikud teevad liidu Ateena protokolliga ühinemise kirja hoiuleandmisel IMO suunistes sisalduva reservatsiooni.

Artikkel 3

Liit annab oma Ateena protokolliga ühinemise kirja hoiule 31. detsembriks 2011.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et anda Ateena protokolli ratifitseerimis- või ühinemiskirjad hoiule mõistliku aja jooksul ning võimaluse korral 31. detsembriks 2011.
2. Liikmesriigid teevad Ateena protokolli ratifitseerimis- või ühinemiskirjade hoiuleandmisel IMO suunistes sisalduva reservatsiooni.

Brüssel, 12. detsember 2011

Nõukogu nimel

eesistuja

S. NOWAK

LISA

TÕLGE

REISIJATE JA NENDE PAGASI MEREVEO 1974. AASTA ATEENA KONVENTSIOONI 2002. AASTA PROTOKOLL

KÄESOLEVA PROTOKOLLI OSALISRIIGID,

ARVESTADES, et on soovitatav muuta 13. detsembril 1974 Ateenas sõlmitud reisijate ja nende pagasi mereveo Ateena konventsiooni, et näha ette tõhustatud hüvitamine, kehtestada range vastutus, luua piirmäärade ajakohastamise lihtsustatud menetlus ning tagada reisijatele kohustuslik kindlustus,

TULETADES MEELDE, et konventsiooni 1976. aasta protokoll kohaselt võetakse kuldfrangi asemel arvestusühikuna kasutusele Rahvusvahelise Valuutafondi arvestusühik (SDR),

OLLES MÄRKINUD, et konventsiooni 1990. aasta protokoll, millega nähakse ette tõhustatud hüvitamine ja piirmäärade ajakohastamise lihtsustatud menetlus, ei ole jõustunud,

ON KOKKU LEPPINUD järgmisel:

Artikkel 1

Käesolevas protokollis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „konventsioon” – reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsioon;
2. „organisatsioon” – Rahvusvaheline Mereorganisatsioon;
3. „peasekretär” – organisatsiooni peasekretär.

Artikkel 2

Konventsiooni artikli 1 lõige 1 asendatakse järgmisega:

- „1. a) „vedaja” – isik, kellega või kelle nimel on sõlmitud veoleping, olenemata sellest, kas veo viib läbi tema või tegelik vedaja;
- b) „tegelik vedaja” – muu isik kui vedaja, kes on laeva omanik, prahtija või operaator ja kes tegelikult viib läbi kogu veo või osa veost, ja
- c) „vedaja, kes tegelikult viib läbi kogu või osa veost” – tegelik vedaja või vedaja sellises ulatuses, millises ta tegelikkuses vedu läbi viib.”

Artikkel 3

1. Konventsiooni artikli 1 lõige 10 asendatakse järgmisega:

„10. „organisatsioon” – Rahvusvaheline Mereorganisatsioon;”

2. Konventsiooni artikli 1 lõikena 11 lisatakse järgmine tekst:

„11. „peasekretär” – organisatsiooni peasekretär.”

Artikkel 4

Konventsiooni artikkel 3 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 3***Vedaja vastutus**

1. Vedaja vastutab kahju eest, mis tuleneb meresõidu ohtliku juhtumi tõttu reisija surma põhjustamisest või temale isikukahju tekitamisest sellises ulatuses, mis kõnealuse reisija suhtes iga juhtumi korral ei ületa 250 000 arvestusühikut, kui vedaja ei tõenda, et ohtlik juhtum:

- a) oli sõjategevuse, vaenu, koduõja, vastuhaku või erandliku, vältimatu ja vääraratu olemusega loodusnähtuse tulemus või
- b) oli täielikult põhjustatud kolmanda isiku tahtlikust tegevusest või tegevusetusest eesmärgiga põhjustada ohtlik juhtum.

Kui kahju ületab eespool toodud piirmäära, on vedaja vastavas ulatuses täiendavalt vastutav, kui ta ei tõenda, et kahju põhjustanud ohtlik juhtum toimus ilma tema süü või hooletuseta.

2. Reisija surma või isikukahju tõttu tekkinud kahju eest, mida ei põhjustanud meresõidu ohtlik juhtum, on vedaja vastutav juhul, kui kahju põhjustanud ohtlik juhtum toimus vedaja süü või hooletuse tõttu. Süü või hooletuse tõendamise kohustus lasub hagejal.

3. Käsipagasi kaotamine või kahjustumise tagajärjel kannatatud kahju eest on vedaja vastutav juhul, kui kahju põhjustanud ohtlik juhtum toimus vedaja süü või hooletuse tõttu. Vedaja süüd või hooletust eeldatakse meresõidu ohtliku juhtumi poolt põhjustatud kahju puhul.

4. Pagasi, välja arvatud käsipagasi, kaotsimineku või kahjustumise tagajärjel kannatatud kahju eest on vedaja vastutav juhul, kui ta ei tõenda, et kahju põhjustanud ohtlik juhtum toimus ilma tema süü või hooletusest.

5. Käesoleva artikli kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „meresõidu ohtlik juhtum” – laevahukk, kaadumine, otsasõit või laeva madalikulesõit, plahvatus või tulekahju laevas või laeva defekt;
- b) „vedaja süü või hooletus” – hõlmab töösuhte raames tegutsevate vedaja teenistuses olevate isikute süüd või hooletust;
- c) „laeva defekt” – igasugune alatalitus, rike või kohaldatavatele ohutuseeskirjadele mittevastavus ükskõik millises laeva osas või selle seadmetes, kui neid kasutatakse reisijate väljapääsemiseks, evakueerimiseks, laevale minemiseks ja laevalt tulemiseks; või kui neid kasutatakse käitamiseks, roolimiseks, ohutuks meresõiduks, sildumiseks, ankurdamiseks, kaile või ankurdamiskohta saabumiseks või sealt lahkumiseks või vigastuse kontrolli alla saamiseks vee sissevoolu korral; või kui neid kasutatakse päästevahendite veeskamiseks, ja
- d) „kahju” – ei hõlma karistuseks või hoiatuseks määratud kahjuhüvitisi.

6. Vedaja vastutus käesoleva artikli alusel on seotud ainult nendest ohtlikest juhtumitest tekkinud kahjuga, mis tekkisid veo käigus. Veo käigus kahju põhjustanud ohtliku juhtumi esinemise ja kahju ulatuse tõendamise kohustus lasub hagejal.

7. Mitte miski käesolevas konventsioonis ei piira vedaja regressiõigust ühegi kolmanda isiku vastu või kaitset hooletuse tõttu tekkinud kahju eest käesoleva konventsiooni artikli 6 alusel. Mitte miski käesolevas artiklis ei piira mingite piirmäärade kehtestamise õigust käesoleva konventsiooni artikli 7 või 8 alusel.

8. Osalise süü või hooletuse eeldamine või osalisele tõendamiskohustuse panemine ei takista nimetatud osalise kasuks rääkivate tõendite arvessevõtmist.”

Artikkel 5

Konventsiooni artiklina 4a lisatakse järgmine tekst:

„Artikkel 4a

Kohustuslik kindlustus

1. Kui reisijaid veetakse osalisriigis registreeritud laeva pardal, mis on litsentseeritud vedama rohkem kui kahteist

reisijat, ning kohaldatakse käesolevat konventsiooni, peab vedajal, kes tegelikult viib läbi kogu või osa veost, olema kindlustus või muu rahaline tagatis, näiteks panga või samasuguse finantseerimisasutuse garantii, et katta reisijate surma ja isikukahju puudutav vastutus käesoleva konventsiooni alusel. Kohustusliku kindlustuse või muu rahalise tagatise piirmääraks on mitte vähem kui 250 000 arvestusühikut reisija kohta iga juhtumi korral.

2. Igale laevale väljastatakse pärast osalisriigi pädeva asutuse poolt lõike 1 nõudmistele vastavuse kindlakstegemist tunnistus, mis tõendab kindlustuse või muu rahalise tagatise kehtivust vastavalt käesoleva konventsiooni sätetele. Osalisriigis registreeritud laevale väljastab või kinnitab tunnistuse laeva registreerinud riigi pädev asutus; laevale, mis ei ole registreeritud üheski osalisriigis, võib tunnistuse väljastada või kinnitada mis tahes osalisriigi pädev asutus. Nimetatud tunnistus on käesoleva konventsiooni lisas sätestatud näidise vormis ning sisaldab järgmisi üksikasju:

- a) laeva nimi, eraldusnumbrid või -tähed ja registreerimisadam;
- b) selle vedaja nimi ja peamine tegevuskoht, kes tegelikult viib läbi kogu veo või osa sellest;
- c) laeva IMO number;
- d) tagatise liik ja ajaline kehtivus;
- e) kindlustusandja või muu rahalise tagatise andnud isiku nimi ja peamine tegevuskoht ning vajaduse korral tegevuskoht, kus kindlustus või muu rahaline tagatis on sisse seatud, ja
- f) tunnistuse kehtivusaeg, mis ei tohi olla pikem kui kindlustuse või muu rahalise tagatise kehtivusaeg.

3. a) Osalisriik võib tunnistust väljastama volitada enda tunnustatud institutsiooni või organisatsiooni. Nimestatud institutsioon või organisatsioon teavitab nimestatud riiki iga tunnistuse väljastamisest. Igal juhul tagab osalisriik täielikult sel viisil väljastatud tunnistuste täielikkuse ja korrektsuse ning kohustub tagama selle kohustuse täitmiseks vajalikud abinõud.

b) Osalisriik teatab peasekretärile:

- i) enda tunnustatud institutsioonile või organisatsioonile delegeeritud volituste erikohustused ja -tingimused;

ii) selliste volituste tagasivõtmisest ja

iii) kuupäeva, millest nimetatud volitus või sellise volituse tagasivõtmine kehtima hakkab.

Delegeeritud volitused ei hakka kehtima enne kui kolm kuud pärast kuupäeva, millal nende kehtima hakkamisest teatati peasekretärile.

c) Vastavalt käesolevale lõikele tunnistusi väljastama volitatud institutsioon või organisatsioon võib vähemalt nimetatud tunnistused tagasi võtta, kui ei täideta tingimusi, mille alusel need on väljastatud. Igal juhul teatab institutsioon või organisatsioon sellisest tagasivõtmisest riigile, mille nimel tunnistus välja anti.

4. Tunnistus on väljaandja riigi ametlikus keeles või keeltes. Kui kasutatav keel ei ole inglise, prantsuse ega hispaania keel, sisaldab tekst ka tõlget ühte nendesse keeltesse ning riigi vastava otsuse korral võib riigi ametliku keele ära jätta.

5. Tunnistust hoitakse laeva pardal ja selle koopia antakse hoiule asutusse, mis säilitab laevaregistri andmeid, või kui laev ei ole osalisriigis registreeritud, siis tunnistuse väljastanud või kinnitanud riigi asutuses.

6. Kindlustus või muu rahaline tagatis ei vasta käesoleva artikli nõuetele, kui see võib muul põhjusel peale tunnistuses sätestatud kindlustuse või tagatise kehtivusaja lõppemise lõppeda enne kolme kuu möödumist kuupäevast, millal selle lõppemise teade antakse lõikes 5 osutatud asutustele, välja arvatud siis, kui tunnistus on nimetatud asutustele üle antud või uus tunnistus väljastatud nimetatud ajavahemiku jooksul. Eespool toodud sätteid kohaldatakse samuti teiste muudatuste suhtes, mille tagajärjel kindlustus või muu rahaline tagatis enam ei vasta käesoleva artikli nõuetele.

7. Laevaregistri riik määrab käesoleva artikli sätete alusel kindlaks tunnistuse väljastamise ja kehtivuse tingimused.

8. Mitte midagi käesolevas konventsioonis ei tõlgendata kui takistust osalisriigile käesoleva konventsiooni kohaldamiseks tugineda teistelt riikidelt või organisatsioonilt või muudelt rahvusvahelistelt organisatsioonidelt saadud teabele kindlustuse või muu rahalise tagatise andjate majandusliku seisuga. Sellistel juhtudel ei vabastata nimetatud teabele tuginevat osalisriiki oma kohustustest tunnistuse väljastanud riigina.

9. Teised riigid aktsepteerivad käesoleva konventsiooni kohaldamiseks osalisriigi volituste alusel väljastatud või kinnitatud tunnistusi ning teised osalisriigid arvestavad neid

tunnistusi samavõrd kehtivana kui nende endi väljastatud või kinnitatud tunnistusi, isegi kui need on väljastatud või kinnitatud osalisriigis registreerimata laeva suhtes. Osalisriik võib igal ajal paluda väljastava või kinnitava riigiga konsulteerimist, kui ta usub, et kindlustussertifikaadil nimetatud kindlustusandja või garant ei ole majanduslikult võimeline täitma käesoleva konventsiooniga temale pandud kohustusi.

10. Iga käesoleva artikli kohaselt kindlustuse või muu rahalise tagatisega kaetud hüvitisnõude võib esitada vahetult kindlustusandja või muu rahalise tagatise andnud isiku vastu. Sel juhul kohaldatakse lõikes 1 sätestatud summat kui kindlustusandja või muu rahalise tagatise andnud isiku vastutuse piirmäära, isegi kui vedajal või tegelikul vedajal ei ole õigust vastutuse piirmäära kehtestada. Kostja võib täiendavalt tugineda vastuväidetele (välja arvatud pankrot või likvideerimine), millele lõikes 1 osutatud vedajal oleks olnud õigus vastavalt käesolevale konventsioonile. Lisaks võib kostja tugineda vastuväidetele, et kahju tulenes kindlustatu tahtlikust üleastumisest, kuid kostja ei saa tugineda ühelegi muule vastuväitele, millele tal oleks võinud olla õigus tugineda menetluses, mille kindlustatu on alustanud kostja vastu. Igal juhul on kostjal õigus nõuda vedaja ja tegeliku vedaja kaasamist menetlusse.

11. Kõik vastavalt lõikele 1 olemasoleva kindlustuse või muu rahalise tagatisega ettenähtud summad on kasutatavad ainult käesoleva konventsiooni alusel esitatud nõuete rahuldamiseks ja igasugused nimetatud summade väljamaksed peavad täitma kõik käesoleva konventsiooni alusel tulenevast vastutusest makstavad summad.

12. Osalisriik ei luba käitada oma lipu all sõitvat laeva, mille suhtes kohaldatakse käesolevat artiklit, kui lõigete 2 või 15 alusel ei ole väljastatud tunnistust.

13. Kui käesolevast artiklist ei tulene teisiti, tagab iga osalisriik oma siseriikliku seaduse alusel, et käesoleva konventsiooni kohaldamisel on kindlustus või muu rahaline tagatis lõikes 1 sätestatud ulatuses kehtiv iga laeva suhtes, mis on litsentseeritud vedama enam kui kahteist reisijat, olenemata registreerimise kohast, sisenemisest või lahkumisest tema territooriumil asuvast sadamast.

14. Olenemata lõike 5 sätetest võib osalisriik teatada peasekretärile, et lõike 13 kohaldamiseks ei nõuta laevadelt lõikega 2 ettenähtud tunnistuse kaasasolekut pardal või esitamist selle territooriumi sadamatesse saabumisel või sealt lahkumisel tingimusel, et tunnistuse väljastav osalisriik on teatanud peasekretärile, et ta säilitab andmeid elektroonilisel kujul, mis on kättesaadavad kõikidele osalisriikidele ning mis kinnitavad tunnistuse olemasolu ning võimaldavad osalisriikidel täita oma kohustusi lõike 13 alusel.

15. Kui osalisriigi omanduses oleval laeval ei ole kindlustust või muud rahalist tagatist, ei kohaldata sellise laeva suhtes käesoleva artikli sätteid, kuid laeval peab olema kaasas laevaregistri riigi pädeva asutuse väljastatud tunnistus, mis kinnitab, et laev on selle riigi omanduses ja vastutus on kaetud ettenähtud summa piires vastavalt lõikele 1. Selline tunnistus on võimalikult sarnane lõikes 2 määratud vormile.”

Artikkel 6

Konventsiooni artikkel 7 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 7

Vastutuse piirmäär surma ja isikukahju eest

1. Vedaja vastutus reisija surma põhjustamise või temale isikukahju tekitamise korral ei või artikli 3 kohaselt ületada 400 000 arvestusühikut reisija kohta iga juhtumi korral. Kui juhtumit läbivaatavas kohtus mõistetakse kahju hüvitis välja perioodiliste maksetena, ei või selliste maksete summaarse väärtuse ekvivalent ületada nimetatud piirmäära.

2. Osalisriik võib oma siseriikliku õiguse erisätetega määrata kõrgema kui lõikes 1 ettenähtud vastutuse piirmäära tingimusel, et olemasolev siseriiklik vastutuse piirmäär ei ole madalam lõikega 1 ettenähtud piirmäärast. Osalisriik, mis kasutab käesolevas lõikes sätestatud valikuvõimalust, teavitab peasekretäri vastuvõetud vastutuse piirmäärast või selle puudumisest.”

Artikkel 7

Konventsiooni artikkel 8 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 8

Pagasi ja sõidukite kaotsimineku või kahjustumisega seotud vastutuse piirmäär

1. Vedaja vastutus käsipagasi kaotsimineku või kahjustumise eest ei või mingil juhul ületada 2 250 arvestusühikut reisija kohta ühe veo jooksul.

2. Vedaja vastutus sõidukite, sealhulgas kogu sõidukite sees või peal veetava pagasi kaotsimineku või kahjustumise eest ei või mingil juhul ületada 12 700 arvestusühikut sõiduki kohta ühe veo jooksul.

3. Vedaja vastutus sellise pagasi kaotsimineku või kahjustumise eest, mida ei ole nimetatud lõigetes 1 ja 2, ei või mingil juhul ületada 3 375 arvestusühikut ühe reisija kohta ühe veo jooksul.

4. Vedaja ja reisija võivad kokku leppida, et vedaja vastutuse korral nähakse ette reisija omavastutus, mis sõidukile tekitatud kahju korral ei või ületada 330 arvestusühikut ja

muu pagasi kaotsimineku või kahjustumise korral 149 arvestusühikut reisija kohta; asjaomane summa arvatakse maha kaotsiminekest või kahjust.”

Artikkel 8

Konventsiooni artikkel 9 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9

Arvestusühik ja konverteerimine

1. Käesolevas konventsioonis nimetatud arvestusühik on Rahvusvahelise Valuutafondi määratletud arvestusühik (SDR). Artikli 3 lõikes 1, artikli 4a lõikes 1, artikli 7 lõikes 1 ja artiklis 8 nimetatud summad konverteeritakse asjaga tegeleva kohtu riigi omavääringusse selle omavääringu väärtuse põhjal viitega arvestusühikule kohtuotsuse kuupäeval või poolte kokkulepitud kuupäeval. Rahvusvahelise Valuutafondi liikmeks oleva osalisriigi omavääringu väärtus arvestusühiku suhtes arvutatakse vastavalt väärtuse määramise meetodile, mida Rahvusvaheline Valuutafond kõnealusel kuupäeval kasutab ülekannete ja muude tehingute suhtes. Rahvusvahelise Valuutafondi liikmeskonda mittekuuluva osalisriigi omavääringu väärtus arvestusühikutes arvutatakse selle osalisriigi määratud viisil.

2. Sellest olenemata võib riik, kes ei ole Rahvusvahelise Valuutafondi liige ja kelle seadused ei luba käesoleva artikli lõike 1 sätete kohaldamist, käesoleva konventsiooni ratifitseerimise ja heakskiitmise või sellega ühinemise ajal või mis tahes ajal pärast seda deklareerida, et lõikes 1 osutatud arvestusühik võrdub 15 kuldfrangiga. Käesolevas lõikes osutatud kuldfrank vastab 65,5 milligrammile kullale mõõtmistäpsusega 900 tuhandikosa. Kuldfrangi omavääringusse konverteerimisel kohaldatakse asjaomase riigi seadust.

3. Lõike 1 viimases lauses nimetatud arvutamine ja lõikes 2 nimetatud meetodil konverteerimine tehakse sellisel viisil, et artikli 3 lõikes 1, artikli 4a lõikes 1, artikli 7 lõikes 1 ja artiklis 8 nimetatud summade tegelik väärtus osalisriigi omavääringus väljendatuna oleks võimalikult samasugune nagu saadaks lõike 1 kolme esimese lause kohaldamisel. Osalisriigid teatavad vastavalt lõikes 1 käsitletud arvutusviisi või lõike 2 kohase konverteerimise tulemuse peasekretärile käesoleva konventsiooni ratifitseerimis-, heakskiitmise- või ühinemiskirja hoiule andes või juhul, kui üks neist on muutunud.”

Artikkel 9

Konventsiooni artikli 16 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Asjaga tegeleva kohtu õigusega reguleeritakse aegumistähtaaja peatamise ja katkemise aluseid, kuid mitte mingil juhul ei saa käesoleva konventsiooni alusel hagi esitada pärast järgmiste ajavahemike möödumist:

a) viis aastat alates reisija laevalt lahkumise kuupäevast või kuupäevast, mil laevalt lahkumine oleks pidanud toimuma, olenevalt sellest, kumb on hilisem; või kui punktis b määratud tähtaeg on sellest varasem,

b) kolm aastat alates kuupäevast, kui hageja sai teada või oleks eelduste kohaselt pidanud teada saama ohtliku juhtumiga põhjustatud vigastusest, kaotsimineku või kahjustumisest.”

Artikkel 10

[ei ole esitatud]

Artikkel 11

[ei ole esitatud]

Artikkel 12

Konventsiooni artikkel 18 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 18

Lepingutingimuste tühisus

Enne reisija surma või talle isikukahju tekitamise või tema pagasi kaotsimineku või kahjustamise põhjustanud ohtliku juhtumi toimumist kokkulepitud lepingutingimus, millega vabastatakse käesoleva konventsiooni alusel vastutav isik vastutusest reisija ees või millega vähendatakse vastutuse määra võrreldes konventsioonis sätestatuga, välja arvatud artikli 8 lõikes 4 sätestatud juhul, ja mis tahes tingimus, mis muudaks vedajal või tegelikul vedajal lasuvat tõendamiskoormust või tähendaks artikli 17 lõikes 1 või 2 nimetatud valikuõiguse piiramist, on tühine, kuid selle sätte tühisus ei muuda kehtetuks veolepingut, mille suhtes kohaldatakse jätkuvalt käesolevat konventsiooni.”

Artikkel 13

Konventsiooni artikkel 20 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 20

Tuumakahju

Konventsiooni alusel ei pea vastutama tuumaõnnetusest põhjustatud kahju eest:

a) kui tuumaseadme käitaja vastutab sellise kahju eest vastavalt kolmandate isikute tuumaenergiaalast vastutust käsitleva 29. juuli 1960. aasta Pariisi konventsioonile, mida on muudetud 28. jaanuari 1964. aasta lisaprotokolliga, või tuumakahjustustega seotud tsiviilvastutust käsitleva 21. mai 1963. aasta Viini konventsioonile või nende ükskõik millisele jõusolevale muudatusele või protokollile, või

b) kui tuumaseadme käitaja vastutab sellise kahju eest vastavalt siseriiklikule õigusele, millega nähakse ette vastutus

nimetatud kahju eest, eeldusel et selline seadus on kahju kannatada võivate isikute suhtes sama soodne kui Pariisi või Viini konventsioon või nende ükskõik milline jõusolev muudatus või protokoll.”

Artikkel 14

Tunnistuse näidis

1. Käesoleva protokollis lisas esitatud tunnistuse näidis esitatakse konventsiooni lisana.

2. Konventsiooni artiklina 1a lisatakse järgmine tekst:

„Artikkel 1a

Lisa

Käesoleva konventsiooni lisa moodustab konventsiooni lahutamatu osa.”

Artikkel 15

Tõlgendamine ja kohaldamine

1. Käesoleva protokollis osalisel loeval ja tõlgendavad konventsiooni ja käesolevat protokollis koos, ühe juriidilise dokumendina.

2. Käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni kohaldatakse üksnes nõuete suhtes, mis tekivad seoses juhtumitega, mis toimuvad pärast käesoleva protokollis jõustumist iga selle osalisriigi jaoks.

3. Käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni artiklid 1 kuni 22 ja käesoleva protokollis artiklid 17 kuni 25 ning protokollis lisa moodustavad ja neid hakatakse käsitleda kui reisijate ja nende pagasi mereveo 2002. aasta Ateena konventsiooni.

Artikkel 16

Konventsiooni artiklina 22a lisatakse järgmine tekst:

„Artikkel 22a

Konventsiooni lõppsätted

Käesoleva konventsiooni lõppsäteteks on reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta protokollis artiklid 17 kuni 25. Käesolevas konventsioonis sisalduvaid viiteid osalisriikidele käsitatakse viidetena kõnealuse protokollis osalisriikidele.”

LÕPPSÄTTED

Artikkel 17

Allakirjutamine, ratifitseerimine, heakskiitmine ja ühinemine

1. Käesolev protokoll on allakirjutamiseks avatud organisatsiooni peakorteris alates 1. maist 2003 kuni 30. aprillini 2004 ning jääb peale seda ühinemiseks avatuks.

2. Riigid võivad oma nõusolekut käesoleva protokolliga väljendada järgmisel viisil:

- a) sellele ratifitseerimis- või heakskiitmisreservatsioonita alla kirjutades või
- b) selle ratifitseerimis- või heakskiitmisreservatsioonile alla kirjutades tingimusega see järgnevalt ratifitseerida või heaks kiita või
- c) sellega ühinedes.

3. Ratifitseerimine, heakskiitmine või ühinemine jõustub sellekohase kirja hoiuleandmisega peasekretärile.

4. Ratifitseerimis-, heakskiitmis- või ühinemiskiri, mis on antud hoiule pärast käesoleva protokolliga muudatuse jõustumist kõikide olemasolevate osalisriikide suhtes või pärast kõikide selliste meetmete lõpetamist, mis on vajalikud muudatuse jõustumiseks nimetatud osalisriikide suhtes, loetakse kehtivaks käesoleva protokolliga muudetud kuju suhtes.

5. Riik väljendab oma nõusolekut siduda end käesoleva protokolliga, kui ta selle osalisena denonsseerib:

- a) reisijate ja nende pagasi mereveo Ateena konventsiooni, vastu võetud Ateenas 13. detsembril 1974. aastal;
- b) reisijate ja nende pagasi mereveo Ateena konventsiooni protokoll, vastu võetud Londonis 19. novembril 1976. aastal, ja
- c) reisijate ja nende pagasi mereveo Ateena konventsiooni muutmise 1990. aasta protokoll, vastu võetud Londonis 29. märtsil 1990. aastal,

kehtivusega sellest ajast, millal käesolev protokoll nimetatud riigi jaoks vastavalt artiklile 20 jõustub.

Artikkel 18

Mitme õigussüsteemiga riik

1. Kui riigil on kaks või enam haldusüksust, kus kehtib käesoleva protokolliga reguleeritavates valdkondades erisugune õigussüsteem, võib riik konventsioonile alla kirjutades, seda ratifitseerides või heaks kiites või sellega ühinedes deklareerida, et ta kohaldab käesolevat protokolliga kõigi oma haldusüksuste või ainult ühe või mitme suhtes neist; riik võib deklaratsiooni igal ajal muuta uue deklaratsiooni esitamisega.

2. Igasugusest sellisest deklaratsioonist teatatakse peasekretärile ning määratakse sõnaselgelt kindlaks haldusüksused, mille suhtes käesolevat protokolliga kohaldatakse.

3. Osalisriigi puhul, kes on esitanud sellise deklaratsiooni:

a) tõlgendatakse viiteid laevaregistri riigile ja kohustusliku kindlustuse tunnistust väljastavale või kinnitavale riigile kui viiteid vastavale haldusüksusele, kus laev on registreeritud ja mis väljastab või kinnitab tunnistuse;

b) tõlgendatakse viiteid riigi õigusele, siseriiklikule vastutuse piirmäärale ja omavääringule vastavalt kui viiteid asjassepuutuva haldusüksuse õiguse nõuetele, vastutuse piirmäärale ja omavääringule ja

c) tõlgendatakse viiteid kohtutele ja kohtuotsustele, mida osalisriigid peavad tunnustama, kui viiteid vastavalt asjassepuutuva haldusüksuse kohtutele ja tunnustamisele kuuluvatele kohtuotsustele.

Artikkel 19

Piirkondlikud majandusintegratsiooni organisatsioonid

1. Piirkondlik majandusintegratsiooni organisatsioon, mille on moodustanud sõltumatud riigid, kes on andnud pädevuse teatavates käesoleva protokolliga reguleeritavates valdkondades üle nimetatud organisatsioonile, võib käesolevale protokollile alla kirjutada, selle ratifitseerida, heaks kiita või sellega ühineda. Piirkondlikul majandusintegratsiooni organisatsioonil, mis on käesoleva protokolliga osaliseks, on osalisriigi õigused ja kohustused sellises ulatuses nagu piirkondlikul majandusintegratsiooni organisatsioonil on pädevus käesoleva protokolliga reguleeritavates valdkondades.

2. Kui piirkondlik majandusintegratsiooni organisatsioon kasutab oma hääletamisõigust küsimustes, milles tal on pädevus, on tal võrdne arv hääli liikmesriikidega, kes on käesoleva protokolliga osalisriikideks ning kes on talle üle andnud pädevuse kõnealuses küsimuses. Piirkondlik majandusintegratsiooni organisatsioon ei kasuta oma hääleõigust, kui selle liikmesriigid seda õigust kasutavad, ning vastupidi.

3. Kui käesolevas protokollis, sealhulgas, kuid mitte ainult protokolliga artiklites 20 ja 23 on oluline osalisriikide arv, ei loeta piirkondlikku majandusintegratsiooni organisatsiooni osalisriigiks lisaks tema liikmesriikidele, kes on osalisriigid.

4. Allakirjutamise, ratifitseerimise, heakskiitmise või ühinemise ajal esitab piirkondlik majandusintegratsiooni organisatsioon peasekretärile deklaratsiooni, milles täpsustab käesoleva protokolliga reguleeritavaid küsimusi, mille suhtes on nimetatud organisatsioonile pädevuse üle andnud tema liikmesriigid, kes on käesolevale protokollile alla kirjutanud või on selle osalisriigid, ning kõiki muid asjassepuutuvaid pädevuse ulatuse piiranguid. Piirkondlik majandusintegratsiooni organisatsioon teavitab peasekretäri viivitamata pädevuse jagamise muudatustest, sealhulgas pädevuse uutest üleandmistest, mis deklaratsioonis on sätestatud käesoleva lõike alusel. Peasekretär muudab kõik sellised deklaratsioonid kättesaadavaks käesoleva protokolliga artikli 24 kohaselt.

5. Osalisriikidelt, kes piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsiooni liikmesriikidena on käesoleva protokolli osalised, eeldatakse pädevust kõikides käesoleva protokolliga reguleeritavates küsimustes, milles pädevuse üleandmine organisatsioonile ei ole üksikasjalikult deklareeritud või teatatud lõike 4 alusel.

Artikkel 20

Jõustumine

1. Käesolev protokoll jõustub kaksteist kuud pärast kuupäeva, mil kümme riiki on sellele kas ratifitseerimis- või heakskiitmisreservatsioonita alla kirjutanud või andnud ratifitseerimis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiule peasekretärile.

2. Iga riigi suhtes, kes ratifitseerib või kiidab heaks käesoleva protokolli või ühineb sellega pärast seda, kui lõikes 1 sätestatud jõustumistingimused on täidetud, jõustub käesolev protokoll kolm kuud pärast selle riigi poolt asjakohase kirja hoiuleandmise kuupäeva, kuid mitte enne, kui käesolev protokoll on jõustunud kooskõlas lõikega 1.

Artikkel 21

Denonsseerimine

1. Osalisriik võib käesoleva protokolli denonsseerida igal ajal pärast kuupäeva, millal käesolev protokoll selle riigi suhtes jõustub.

2. Denonsseerimine jõustub sellekohase kirja hoiuleandmisega peasekretärile.

3. Denonsseerimine jõustub kaheteistkümne kuu möödumisel kuupäevast, mil denonsseerimiskiri hoiule anti, või peasekretärile esitatud denonsseerimiskirjas kindlaksmääratud pikema tähtaja möödumisel.

4. Konventsiooni denonsseerimist ükskõik millise käesoleva protokolli osalisriigi poolt vastavalt selle artiklile 25 ei tõlgendata mingil viisil konventsiooni protokolli käesoleva redaktsiooni denonsseerimisena.

Artikkel 22

Läbivaatamine ja muutmine

1. Organisatsioon võib käesoleva protokolli läbivaatamiseks või muutmiseks kokku kutsuda konverentsi.

2. Organisatsioon kutsub käesoleva protokolli osalisriikide konverentsi kokku käesoleva protokolli läbivaatamiseks või muutmiseks mitte vähema kui ühe kolmandiku osalisriikide nõudel.

Artikkel 23

Piirmäärade muutmine

1. Ilma et see piiraks artikli 22 sätete kohaldamist, kohaldatakse käesolevas artiklis esitatud erimenetlust ainult käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni artikli 3 lõikes 1, artikli 4a lõikes 1, artikli 7 lõikes 1 ja artiklis 8 sätestatud piirmäärade muutmiseks.

2. Vähemalt poolte, kuid igal juhul mitte vähema kui kuue käesoleva protokolli osalisriigi taotlusel saadab peasekretär kõik käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni artikli 3 lõikes 1, artikli 4a lõikes 1, artikli 7 lõikes 1 ja artiklis 8 sätestatud piirmäärade, sealhulgas mahaarvamiste muutmissetepanekud edasi kõikidele organisatsiooni liikmetele ja kõikidele osalisriikidele.

3. Iga eespool toodud viisil tehtud ja laialisaadetud muudatustetpanek esitatakse organisatsiooni juriidilisele komiteele (edaspidi „juriidiline komitee”) otsustamiseks hiljemalt kuus kuud pärast selle laialisaatmise kuupäeva.

4. Kõikidel käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni osalisriikidel, olenemata sellest, kas nad on organisatsiooni liikmed või mitte, on õigus osaleda juriidilise komitee menetluses muudatuste otsustamisel ja vastuvõtmisel.

5. Muudatused võtavad vastu kahe kolmandiku hääleteenamusega käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni osalisriigid, kes osalevad ja hääletavad lõikes 4 sätestatud viisil laiendatud juriidilises komitees, tingimusel et vähemalt pooled käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni osalisriikidest on hääletamise ajal kohal.

6. Piirmäärade muutmise ettepanekute käsitlemisel võtab juriidiline komitee arvesse ohtlikest juhtumitest tulenevaid kogemusi ja eelkõige kahjude summasid, muudatusi rahalistes väärtustes ning kavandatud muudatuse mõju kindlustuse maksumusele.

7. a) Ühtegi käesoleva artikli alusel tehtavat piirmäärade muudatust ei otsustata enne, kui on möödunud viis aastat kuupäevast, mil käesolev protokoll avati allakirjutamiseks, ega enne, kui on möödunud viis aastat käesoleva artikli alusel tehtud eelmise muudatuse jõustumise kuupäevast.

b) Ühtegi piirmäära ei suurendata nii, et see ületaks summat, mis vastab käesoleva protokolliga muudetud konventsiooniga kehtestatud piirmäärale, mida on suurendatud liitintressi alusel kuue protsendi võrra aasta kohta alates kuupäevast, mil käesolev protokoll avati allakirjutamiseks.

c) Ühtegi piirmäära ei suurendata nii, et see ületaks summat, mis vastab käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni kehtestatud piirmäärale kolmekordselt.

8. Organisatsioon teavitab mis tahes vastavalt lõikele 5 vastu võetud muudatusest kõiki osalisriike. Muudatus loetakse vastu võetuks kaheksateistkümne kuu möödumisel teavitamisest, välja arvatud juhul, kui vähemalt üks neljandik muudatuse heakskiitmise ajal osalisriigiks olnud riikidest teatab nimetatud ajavahe miku jooksul peasekretärile, et nad ei võta muudatust vastu, millisel juhul muudatus lükatakse tagasi ja ei jõustu.

9. Muudatus, mis loetakse vastuvõetuks vastavalt lõikele 8, jõustub kaheksateist kuud pärast selle vastuvõtmist.

10. Muudatus on kõikidele osalisriikidele siduv, kui nad ei denonsseeri käesolevat protokolli vastavalt artikli 21 lõigetele 1 ja 2 vähemalt kuus kuud enne muudatuse jõustumist. Nimetatud denonsseerimine jõustub muudatuse jõustumisel.

11. Kui muudatus on vastu võetud, kuid kaheksateistkümnepäevane ajavahemik selle vastuvõtmiseks ei ole veel möödunud, on see muudatus jõustumisel selle ajavahemiku jooksul osalisriigiks saavale riigile siduv. Riigile, kes saab osalisriigiks pärast nimetatud ajavahemikku, on vastavalt lõikele 8 vastuvõetud muudatus siduv. Käesolevas lõikes osutatud juhtudel muutub muudatus riigile siduvaks, kui nimetatud muudatus jõustub või kui käesolev protokoll selle riigi jaoks jõustub, kui see toimub hiljem.

Artikkel 24

Hoiulevõtja

1. Käesolev protokoll ja kõik artikli 23 alusel vastuvõetud muudatused antakse hoiule peasekretärile.

2. Peasekretär:

a) teeb kõikidele riikidele, kes on käesolevale protokollile alla kirjutanud või sellega ühinenud, teatavaks:

i) iga uue allakirjutamise või ratifitseerimis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiuleandmise koos selle kuupäevaga;

ii) iga deklaratsiooni ja teatise käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni artikli 9 lõigete 2 ja 3, artikli 18 lõike 1 ja artikli 19 lõike 4 alusel;

iii) käesoleva protokolliga jõustumise kuupäeva;

iv) iga vastavalt käesoleva protokolliga artikli 23 lõikele 2 tehtud piirmäärade muutmise ettepaneku;

v) iga vastavalt käesoleva protokolliga artikli 23 lõikele 5 vastuvõetud ettepaneku;

vi) iga muudatuse, mis loetakse vastuvõetuks käesoleva protokolliga artikli 23 lõike 8 alusel, koos kuupäevaga, millal nimetatud muudatus jõustub vastavalt nimetatud artikli lõigetele 9 ja 10;

vii) käesoleva protokolliga denonsseerimiskirjade hoiuleandmise ning hoiuleandmis- ja jõustumiskuupäeva;

viii) iga käesoleva protokolliga ükskõik millises artiklis nõutava teatise;

b) edastab käesoleva protokolliga tõestatud koopiad kõikidele riikidele, kes on käesolevale protokollile alla kirjutanud või ühinenud sellega.

3. Peasekretär edastab käesoleva protokolliga jõustumisel selle teksti Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni sekretariaadile registreerimiseks ja avaldamiseks vastavalt Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja artiklile 102.

Artikkel 25

Keeled

Käesolev protokoll on koostatud ühes originaaleksemplaris araabia, hiina, hispaania, inglise, prantsuse ja vene keeles, kõik tekstid on võrdselt autentsed.

LONDON, esimesel novembril 2002.

SELLE KINNITUSEKS on allakirjutanud, kes on selleks oma valitsuste poolt nõuetekohaselt volitatud, käesolevale protokollile alla kirjutanud.

ATEENA PROTOKOLLI LISA

KINDLUSTUSE VÕI MUU RAHALISE TAGATISE TUNNISTUS VASTUTUSE KOHTA REISIJATE SURMA JA ISIKUKAHJU KORRAL

Välja antud reisijate ja nende pagasi mereveo 2002. aasta Ateena konventsiooni artikli 4a sätete alusel.

Laeva nimi	Eraldusnumbrid või -tähed	Laeva IMO number	Registreerimissadam	Selle vedaja nimi ja peamise tegevuskoha täielik aadress, kes tegelikult teostab vedu

Käesolevaga tõendatakse, et ülalnimetatud laeva suhtes kehtib kindlustuspoliis või muu rahaline tagatis, mis vastab reisijate ja nende pagasi mereveo 2002. aasta Ateena konventsiooni artikli 4a nõuetele.

Tagatise liik

Tagatise kehtivusaeg

Kindlustusandja(te) ja/või käendaja(te) nimi ja aadress

Nimi

Aadress

Käesolev tunnistus kehtib kuni

Väljastanud või kinnitanud valitsus
(riigi täielik nimetus)

VÕI

Kui osalisriik kasutab artikli 4a lõiget 3, siis tuleb kasutada järgmist teksti:

Käesoleva tunnistuse on (riigi täielik nimetus) valitsuse nimel
väljastanud
(institutsiooni või organisatsiooni nimetus)

Välja antud
(koht) (kuupäev)

.....
(Tunnistuse väljastanud või kinnitanud ametniku allkiri ja ametinimetus)

Selgitavad märkused:

1. Soovi korral võib riigi nimetus sisaldada viidet selle riigi pädevale ametiasutusele, kus tõend välja anti.
2. Kui tagatise kogusumma on pärit enam kui ühest allikast, näidatakse neist igaühe summa.
3. Kui tagatis esitatakse mitmes eri vormis, tuleb need nummerdada.
4. Märge „Tagatise kehtivusaeg” peab sisaldama tagatise jõustumise kuupäeva.
5. Märge „Kindlustusandja(te) ja/või käendaja(te) nimi ja aadress” peab sisaldama kindlustusandja(te) ja käendaja(te) peamist tegevuskohta. Vajadusel märgitakse tegevuskoht, kus kindlustus või muu tagatis anti.

NÕUKOGU OTSUS,

12. detsember 2011,

milles käsitletakse Euroopa Liidu ühinemist reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta protokolliga, seoses selle artiklitega 10 ja 11

(2012/23/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 81 lõiget 1 ja lõike 2 punkte a ja c koostoimes artikli 218 lõike 6 punktiga a ja lõike 8 esimese lõiguga,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta protokoll (edaspidi „Ateena protokoll“) parandab oluliselt vedajate vastutuse ja meritsi veetavate reisijate hüvitisega seonduvat korda.
- (2) Ateena protokolliga muudetakse reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni ning protokollis artiklis 15 sätestatakse, et Ateena protokollis osalised peavad kõnealust kaht dokumenti lugema ja tõlgendada ühtse dokumendina.
- (3) Ateena protokollis artiklid 10 ja 11 mõjutavad nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrust (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades⁽¹⁾. Seega on liidul Ateena protokollis artiklite 10 ja 11 suhtes ainupädevus.
- (4) Liidu ühinemisel Ateena protokolliga peaksid selle artiklis 10 sätestatud kohtualluvuse eeskirjad muutuma ülimuslikuks asjaomaste liidu eeskirjade suhtes.
- (5) Siiski ei peaks Ateena protokollis artiklis 11 sätestatud kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise eeskirjad olema ülimuslikud nende asjaomaste liidu eeskirjade suhtes,

mille kohaldatavust on laiendatud Taanile Euroopa Ühenduse ja Taani Kuningriigi vahelise kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist tsiviil- ja kaubandusajades käsitleva lepinguga⁽²⁾, ega Lugano 16. septembri 1988. aasta tsiviil- ja kaubandusajade kohtualluvuse ning neid käsitlevate kohtuotsuste täitmise konventsiooni⁽³⁾ eeskirjade suhtes ega Lugano 30. oktoobri 2007. aasta tsiviil- ja kaubandusajade kohtualluvuse ning neid käsitlevate kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise konventsiooni⁽⁴⁾ eeskirjade suhtes, kuna kõnealuste eeskirjade kohaldamise eesmärk on tagada kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine vähemalt samas ulatuses kui Ateena protokollis eeskirjade kohaselt.

- (6) Ateena protokoll on ratifitseerimiseks, heakskiitmiseks või ühinemiseks avatud riikidele ja piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonidele, mille moodustavad sõltumatud riigid, kes on teatavates Ateena protokolliga reguleeritavates valdkondades oma pädevuse neile organisatsioonidele üle andnud.
- (7) Kooskõlas Ateena protokollis artikli 17 lõike 2 punktiga b ja artikliga 19 võivad Ateena protokollis sõlmida piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonid.
- (8) Ateena protokollis artiklid 10 ja 11 on siduvad Ühendkuningriigi ja Iirimaa (kelle suhtes kohaldatakse Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokollis (nr 21) Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) kui Euroopa Liidu liikmete suhtes.
- (9) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud Taani seisukoha käsitleva protokollis (nr 22) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel, mistõttu ei ole Ateena protokollis artiklid 10 ja 11 tema suhtes siduvad ega kohaldatavad. Nimetatud artiklid on tema suhtes siduvad ainult kui eraldi protokolliosalise suhtes.

⁽²⁾ ELT L 299, 16.11.2005, lk 62.

⁽³⁾ EÜT L 310, 25.11.1988, lk 9.

⁽⁴⁾ ELT L 339, 21.12.2007, lk 3.

⁽¹⁾ EÜT L 12, 16.1.2001, lk 1.

- (10) Enamus Ateena protokollis sisalduvaid eeskirju on inkorporeeritud liidu õigusesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 392/2009 reisijate meritsi vedajate vastutuse kohta õnnetusjuhtumite korral⁽¹⁾. Seega teostas liit oma pädevust kõnealuse määrusega reguleeritud küsimustes. Nende sätete osas võetakse käesoleva otsusega paralleelselt vastu eraldi otsus.
- (11) Liikmesriigid, kes Ateena protokollis ratifitseerivad või sellega ühinevad, peaksid seda võimaluse korral tegema üheaegselt. Seepärast peaksid liikmesriigid vahetama ratifitseerimis- või ühinemismenetluste seisu kohta teavet, et valmistada võimalikult suures ulatuses ette ratifitseerimis- või ühinemiskirjade üheaegne hoiuleandmine. Ateena protokollis ratifitseerimisel või sellega ühinemisel peaksid liikmesriigid tegema IMO suunistes sisalduva reservatsiooni,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Käesolevaga kiidetakse Euroopa Liidu nimel heaks Euroopa Liidu ühinemine reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta protokolliga („Ateena protokoll”) selle artiklite 10 ja 11 osas.

Nimetatud artiklite tekst on esitatud lisas.

Artikkel 2

1. Nõukogu eesistujat volitatakse nimetama isik(ud), kellel on õigus anda hoiule liidu ühinemist Ateena protokolliga käsitleva kiri kooskõlas selle protokollis artikli 17 lõike 2 punktiga c, artikli 17 lõikega 3 ja artikliga 19.

2. Ühinemiskirja hoiule andmise ajal esitab liit järgmise pädevust tõendava deklaratsiooni:

„Reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta Ateena protokollis artiklitega 10 ja 11 hõlmatud nende küsimuste osas, mis kuuluvad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 81 kohaldamisalasse, on Euroopa Liidu liikmesriigid, v.a Taani Kuningriik kooskõlas Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokollis (nr 22) artiklitega 1 ja 2 andnud oma pädevuse liidule. Liit kasutas seda pädevust, võttes vastu nõukogu 22. detsembri 2000. aasta

määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades.”

3. Ühinemiskirja hoiule andmise ajal teeb liit Ateena protokollis artikliga 11 muudetud Reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni artikli 17a lõike 3 kohta järgmise deklaratsiooni:

„1. Reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta Ateena protokolliga hõlmatud küsimustes langetatud kohtuotsuseid, mis on tehtud Belgia Kuningriigi, Bulgaaria Vabariigi, Tšehhi Vabariigi, Saksamaa Liitvabariigi, Eesti Vabariigi, Iirimaa, Kreeka Vabariigi, Hispaania Kuningriigi, Prantsuse Vabariigi, Itaalia Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Luksemburgi Suurhertsogiriigi, Ungari Vabariigi, Malta, Madalmaade Kuningriigi, Austria Vabariigi, Poola Vabariigi, Portugali Vabariigi, Rumeenia, Sloveenia Vabariigi, Slovaki Vabariigi, Soome Vabariigi, Rootsi Kuningriigi ning Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriigi kohtus, tunnustatakse ja täidetakse Euroopa Liidu liikmesriigis kooskõlas Euroopa Liidu asjaomaste eeskirjadega kõnealuses küsimuses.

2. Ateena protokolliga hõlmatud küsimustes langetatud kohtuotsuseid, mis on tehtud Taani Kuningriigi kohtus, tunnustatakse ja täidetakse Euroopa Liidu liikmesriigis kooskõlas Euroopa Ühenduse ja Taani Kuningriigi vahelise kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist tsiviil- ja kaubandusajades käsitleva lepinguga.

3. Ateena protokolliga hõlmatud küsimustes langetatud kohtuotsuseid, mis on tehtud sellise kolmanda riigi kohtus,

a) kes on seotud Lugano 30. oktoobri 2007. aasta tsiviil- ja kaubandusajades kohtualluvuse ning neid käsitlevate kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise konventsiooniga, tunnustatakse ja täidetakse Euroopa Liidu liikmesriikides kooskõlas nimetatud konventsiooniga;

b) kes on seotud Lugano 16. septembri 1988. aasta tsiviil- ja kaubandusajades kohtualluvuse ning neid käsitlevate kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise konventsiooniga, tunnustatakse ja täidetakse Euroopa Liidu liikmesriikides kooskõlas nimetatud konventsiooniga.”

⁽¹⁾ ELT L 131, 28.5.2009, lk 24.

4. Käesoleva artikli lõike 1 kohaselt määratud isik või isikud teevad liidu Ateena protokolliga ühinemise kirja hoiuleandmisel selle artiklite 10 ja 11 kohta IMO suunistes sisalduva reservatsiooni.

Artikkel 3

Liit annab oma Ateena protokolliga ühinemise kirja seoses selle artiklitega 10 ja 11 hoiule 31. detsembriks 2011.

Artikkel 4

Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et anda Ateena protokolli ratifitseerimis- või ühinemiskirjad hoiule mõistliku aja jooksul ning võimaluse korral 31. detsembriks 2011.

Brüssel, 12. detsember 2011

Nõukogu nimel

eesistuja

S. NOWAK

LISA

TÕLGE

REISIJATE JA NENDE PAGASI MEREVEO 1974. AASTA ATEENA KONVENTSIOONI 2002. AASTA PROTOKOLLI ARTIKLID 10 JA 11*Artikkel 10*

Konventsiooni artikkel 17 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 17***Pädev jurisdiktsioon**

1. Konventsiooni artiklil 3 või 4 põhinev hagi tuleb hageja valikul esitada ühele konventsiooni osalisriigis asuvale allpool nimetatud kohtule ning vastavalt iga osalisriigi õige kohtu valikut käsitlevale õigusele nendes riikides, kus võimalikke kohtuid on mitu:

- a) kostja alalise elukoha või peamise tegevuskoha kohus või
- b) veolepinguga määratud lähtesadama või sihtsadama kohus või
- c) selle riigi kohus, kus hagejal on elukoht või alaline elamis-luba, kui kostjal on tegevuskoht selles riigis ja ta allub selle riigi jurisdiktsioonile, või
- d) selle riigi kohus, kus veoleping sõlmiti, kui kostjal on tegevuskoht selles riigis ja ta allub selle riigi jurisdiktsioonile.

2. Käesoleva konventsiooni artikli 4a alusel esitatavad hagid esitatakse hageja valikul ühte kohtusse, kus hagi on võimalik vedaja või tegeliku vedaja suhtes täitmisele pöörata vastavalt lõikele 1.

3. Pärast kahju põhjustanud ohtliku juhtumi toimumist võivad pooled kokku leppida, et kahju hüvitamise nõue esitatakse mis tahes muule kohtule või vahekohtule.”

Artikkel 11

Konventsiooni artiklina 17a lisatakse järgmine tekst:

*„Artikkel 17a***Tunnustamine ja täitmine**

1. Kõiki artikli 17 kohaseid pädeva kohtu otsuseid, mis on täitmisele pööratavad päritoluriigis, kus need ei kuulu enam tavapärasele läbivaatamisele, tunnustatakse igas osalisriigis, välja arvatud järgmised juhud:

- a) kohtuotsus saavutati pettuse teel või
- b) kostjale ei ole antud piisavalt aega ega õiglast võimalust oma seisukohti esitada.

2. Lõike 1 alusel tunnustatud kohtuotsus pööratakse igas osalisriigis täitmisele kohe, kui on täidetud kõnealuses riigis nõutavad vorminõuded. Vorminõuded ei luba asja sisulise arutelu taasavamist.

3. Käesoleva protokolli osalisriik võib kohaldada muid kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise eeskirju tingimusel, et nende tulemusena tunnustatakse ja täidetakse kohtuotsuseid vähemalt samas ulatuses kui lõigete 1 ja 2 alusel.”

MÄÄRUSED

NÕUKOGU RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 13/2012,

6. jaanuar 2012,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1292/2007, millega kehtestatakse Indiast pärit polüetüleentereftalaatkile impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võeti arvesse lõplikke tasakaalustavaid tollimakse käsitleva aegumise läbivaatamise tulemusi, mis on üksikasjalikult esitatud nõukogu määruses (EÜ) nr 367/2006 ⁽⁶⁾.

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed ⁽¹⁾ (edaspidi „algmäärus“), eriti selle artikli 9 lõiget 4 ning artikli 11 lõikeid 3, 5 ja 6,

võttes arvesse ettepanekut, mille Euroopa Komisjon (edaspidi „komisjon“) on esitanud pärast konsulteerimist nõuandekomiteega,

ning arvestades järgmist:

A. MENETLUS

1. Varasemad uurimised ja kehtivad dumpinguvastased meetmed

- (1) Nõukogu kehtestas 2001. aasta augustis määrusega (EÜ) nr 1676/2001 ⁽²⁾ lõpliku dumpinguvastase tollimaksu muu hulgas Indiast pärit polüetüleentereftalaatkile (edaspidi „PET-kile“) impordi suhtes. Meetmed koosnesid 0–62,6 % väärtuselisest dumpinguvastasest tollimaksust individuaalselt nimetatud eksportivate tootjate impordi suhtes, kusjuures kõikide teiste äriühingute impordi suhtes kehtestati jääktollimaksumäär 53,3 %.
- (2) Augustis 2001 kiitis komisjon otsusega 2001/645/EÜ ⁽³⁾ heaks viie India tootja pakutud hinnakohustused. Seejärel tühistati kohustuste heakskiitmine ⁽⁴⁾ 2006. aasta märtsis.
- (3) Nõukogu muutis 2006. aasta märtsis määrusega (EÜ) nr 366/2006 ⁽⁵⁾ määruse (EÜ) nr 1676/2001 alusel kehtestatud meetmeid. Kehtestatud dumpinguvastane tollimaks oli vahemikus 0–18 %, selle kehtestamisel

- (4) Pärast uue eksportiva tootja taotluse saamist muutis nõukogu 2006. aasta septembris määrusega (EÜ) nr 1424/2006 ⁽⁷⁾ määrust (EÜ) nr 1676/2001 ühe India eksportija osas. Muudetud määrusega kehtestati valimiväliste koostööd tegevate äriühingute suhtes dumpingumarginaal 15,5 % ja asjaomase äriühingu suhtes dumpinguvastase tollimaksu määr 3,5 %, mille puhul võeti arvesse äriühingu suhtes kohaldatavat ekspordisubsiidiumi määra, mis tehti kindlaks subsiidiumivastase uurimise käigus, millest tulenevalt võeti vastu määrus (EÜ) nr 367/2006. Kuna äriühingu suhtes ei ole kehtestatud individuaalset tasakaalustavat tollimaksu, kohaldati tema suhtes kõigi teiste äriühingute suhtes kehtestatud tollimaksumäära.

- (5) Pärast algmääruse artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist kehtestas nõukogu 2007. aasta novembris määrusega (EÜ) nr 1292/2007 ⁽⁸⁾ Indiast pärit PET-kile impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu. Sama määrusega lõpetati algmääruse artikli 11 lõike 3 kohane osaline vahepealne läbivaatamine, mis piirdus ühe India eksportiva tootja dumpingu uurimisega.

- (6) Määrusega (EÜ) nr 1292/2007 jäeti alles ka meetmete laiendamine Brasiiliale ja Iisraelile, kusjuures teatavate äriühingute puhul meetmeid ei kohaldatud. Määrust (EÜ) nr 1292/2007 muudeti sellega seonduvalt viimast korda rakendusmäärusega (EL) nr 806/2010 ⁽⁹⁾.

- (7) Pärast osalist vahepealset läbivaatamist, mille komisjon algatas omal algatusel ning milles käsitleti viie India PET-kile tootja subsideerimist, muutis nõukogu 2009. aasta jaanuaris määrusega (EÜ) nr 15/2009 ⁽¹⁰⁾ lõplikku dumpinguvastast tollimaksu, mis oli kõnealuste äriühingute suhtes kehtestatud määrusega (EÜ) nr 1292/2007, ning lõplikku tasakaalustavat tollimaksu, mis oli kõnealuste äriühingute suhtes kehtestatud määrusega (EÜ) nr 367/2006.

⁽¹⁾ ELT L 343, 22.12.2009, lk 51.

⁽²⁾ EÜT L 227, 23.8.2001, lk 1.

⁽³⁾ EÜT L 227, 23.8.2001, lk 56.

⁽⁴⁾ ELT L 68, 8.3.2006, lk 37.

⁽⁵⁾ ELT L 68, 8.3.2006, lk 6.

⁽⁶⁾ ELT L 68, 8.3.2006, lk 15.

⁽⁷⁾ ELT L 270, 29.9.2006, lk 1.

⁽⁸⁾ ELT L 288, 6.11.2007, lk 1.

⁽⁹⁾ ELT L 242, 15.9.2010, lk 6.

⁽¹⁰⁾ ELT L 6, 10.1.2009, lk 1.

- (8) 2011. aasta mais muutis nõukogu rakendusmäärusega (EL) nr 469/2011⁽¹⁾ määrust (EÜ) nr 1292/2007 ja kohandas seega dumpinguvastase tollimaksu määrasid, pidades silmas määrusega (EÜ) nr 367/2006 kehtestatud tasakaalustava tollimaksumäära aegumist 9. märtsil 2011⁽²⁾.
- (9) Käesoleva vahepealse läbivaatamise taotluse esitaja, äriühing Ester Industries Limited suhtes kehtib praegu lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määr 29,3 %.

2. Osalise vahepealse läbivaatamise taotlemine

- (10) 2010. aasta juulis sai komisjon taotluse osalise vahepealse läbivaatamise korraldamiseks vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 3. Taotluse, mis piirdus dumpingu uurimisega, esitas äriühing Ester Industries Limited, India eksportiv tootja (edaspidi „Ester” või „taotluse esitaja”). Oma taotluses väitis taotluse esitaja, et asjaolud, mille alusel meetmed kehtestati, on muutunud ja et need muutused on püsivad. Taotluse esitaja esitas esmapilgul usutavaid tõendeid selle kohta, et meetme jätkuv kohaldamine praegusel tasemel ei ole kahjustava dumpingu korvamiseks enam vajalik.

3. Läbivaatamise algatamine

- (11) Olles pärast nõuandekomiteega konsulteerimist kindlaks teinud, et on olemas piisavalt tõendeid, mis õigustavad osalise vahepealse läbivaatamise algatamist, teatas komisjon 29. oktoobril 2010 *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud algatamisteates⁽³⁾ taotluse esitajaga seonduva dumpinguga piirduva osalise vahepealse läbivaatamise algatamisest vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 3.
- (12) Algatamisteates märgitakse, et osalise vahepealse läbivaatamise käigus hinnatakse läbivaatamise tulemuste põhjal, kas on vaja muuta tollimaksumäära, mida praegu kohaldatakse asjaomase riigi nende eksportivate tootjate vaatlusaluse toote impordi suhtes, keda ei ole individuaalselt nimetatud nõukogu määruse (EÜ) nr 1292/2007 artikli 2 lõikes 2, st tollimaksu, mida kohaldatakse „kõikide muude äriühingute” suhtes, kes tegutsevad Indias.

4. Uurimine

- (13) Dumpingu ulatuse uurimine hõlmas ajavahemikku 1. oktoobrist 2009 kuni 30. septembrini 2010 (edaspidi „läbivaatamise uurimisperiood”).

- (14) Komisjon teavitas ametlikult taotluse esitajat, eksportiva riigi ametiasutusi ning liidu tootmisharu osalise vahepealse läbivaatamise uurimise algatamisest. Huvitatud isikutele anti võimalus oma seisukohad kirjalikult ja suuliselt teatavaks teha.
- (15) Uurimiseks vajaliku teabe kogumiseks saatis komisjon taotlejale küsimustiku ning sai vastuse selleks ette nähtud tähtaja jooksul.
- (16) Komisjon kogus ja kontrollis kõikvõimalikku teavet, mida ta pidas dumpingu kindlakstegemise seisukohast vajalikuks. Taotluse esitaja valdustesse tehti kontrollkäik.

B. VAATLUSALUNE TOODE JA SAMASUGUNE TOODE

1. Vaatlusalune toode

- (17) Käesoleva läbivaatamise vaatlusalune toode on sama toode, mis on määratletud määruks (EÜ) nr 1292/2007 (selle viimati muudetud kujul), millega kehtestati kehtivad meetmed, nimelt praegu CN-koodide ex 3920 62 19 ja ex 3920 62 90 alla kuuluv Indiast pärit polüetüleenitref-talaatkile (PET-kile).

2. Samasugune toode

- (18) Nagu ka eelmiste uurimiste puhul, näitas käesolev uurimine, et Indias toodetud ja liitu eksporditud PET-kilel ning India siseturu jaoks toodetud ja siseturul müüda-val PET-kilel ning liidu tootjate toodetud ja ELi turul müüda-val PET-kilel on samad füüsilised ja keemilised põhiomadused ja samad kasutusvaldkonnad.
- (19) Neid tooteid käsitatakse seepärast samasuguste toodetena algmääruse artikli 1 lõike 4 tähenduses.

C. DUMPING

a) Normaalkäärtus

- (20) Vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 2 uuris komisjon esmalt, kas samasuguse toote müük taotluse esitaja siseturul sõltumatutele tarbijatele oli tüüpiline, st kas sellise müügi kogumaht oli vähemalt 5 % vastavast liitu eksporditud toote müügi kogumahust.
- (21) Seejärel tegi komisjon kindlaks need äriühingu poolt siseturul müüdnud samasuguse toote liigid, mis olid liitu eksportimiseks müüdnud tooteliikidega identsed või otse-selt võrreldavad.
- (22) Seejärel uuriti, kas taotluse esitaja omamaine müük oli iga tooteliigi puhul tüüpiline, st kas iga tooteliigi omamaine müük moodustas vähemalt 5 % sama toote-liigi müügist liitu. Kõnealuste tooteliikide puhul kontrol-liti seejärel, kas toodet müüdi tavapärase kaubandustege-vuse käigus vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 4.
- (23) Kontrollimaks seda, kas iga tooteliigi omamaise tüüpilise müügi puhul võib olla kindel, et see müük toimus tava-pärase kaubandustegevuse käigus, määrati kindlaks, kui suure osa kõnealuse tooteliigi müügist moodustas tulu-toov müük sõltumatutele klientidele. Kõikidel juhtudel,

⁽¹⁾ ELT L 129, 17.5.2011, lk 1.

⁽²⁾ Teade kehtivuse lõppemise kohta (ELT C 68, 3.3.2011, lk 6).

⁽³⁾ ELT C 294, 29.10.2010, lk 10.

kui konkreetse tooteliigi omamaine müük oli toimunud piisavates kogustes tavapärase kaubandustegevuse käigus, arvutati normaalväärtus lähtuvalt tegelikust omamaisest hinnast, milleks võeti selle tooteliigi puhul läbivaatamise uurimisperioodil toimunud kogu omamaise müügi kaalutud keskmine.

- (24) Tooteliikide puhul, mille omamaine müük ei olnud tüüpiline või ei toimunud tavapärase kaubandustegevuse käigus, arvutati normaalväärtus kooskõlas algmääruse artikli 2 lõikega 3. Normaalväärtuse arvutamiseks liideti eksporditud tooteliikide vajadusel korrigeeritud tootmis- kuludele mõistlik müügi-, üld- ja halduskulude protsent ning mõistlik kasumimarginaal, tuginedes tegelikele andmetele samasuguse toote tootmise ja tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud müügi kohta uurimisaluse eksporditava tootja poolt vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 6 esimesele lausele.

b) Ekspordihind

- (25) Eelmise vahepealse läbivaatamise käigus, mille tulemusena võeti vastu määrus (EÜ) nr 366/2006, tehti kindlaks, et hinnakohustused mõjutasid varasemaid ekspordihindu nii, et need ei ole ekspordikäitumise prognoosimisel usaldusväärsed. Arvestades, et Ester müüs vaatlusalust toodet suurtes kogustes maailmaturul, otsustati ekspordihind kindlaks määrata kõikide kolmandate riikide tegelikult makstud või makstavate ekspordihindade põhjal.
- (26) Tuleks meenutada, et hinnakohustuste heakskiitmine tühistati 2006. aasta märtsis, st rohkem kui kolm aastat enne praegust läbivaatamise uurimisperioodi. Seega ei mõjutanud hinnakohustused praeguse läbivaatamise uurimisperioodi jooksul liitu suunatud Esteri ekspordi hindu. Seega on võimalik jõuda järeldusele, et neid saab usaldada tulevase ekspordikäitumise prognoosimisel.
- (27) Kuna taotluse esitaja eksportmüük liitu toimus otse sõltumatutele klientidele, määrati ekspordihind kindlaks vaatlusaluse toote eest tegelikult makstud või makstavate hindade põhjal vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 8.

c) Võrdlus

- (28) Kaalutud keskmist normaalväärtust võrreldi kaalutud keskmise ekspordihinnaga nii tehasest hankimise kui ka samal kaubanduslikul tasandil. Normaalväärtuse ja ekspordihinna õiglase võrdluse tagamiseks võeti algmääruse artikli 2 lõike 10 kohaselt arvesse tegurite erinevusi, mille puhul oli näidatud, et need mõjutavad hindu ja hindade võrreldavust. Sellest tulenevalt kohandati vajaduse korral ja põhjendatud juhtudel taotluse esitaja makstud transpordi-, kindlustus-, käitlemis-, laadimis- ja lisakulusid, komisjonitasusid, finantskulusid ja pakendamiskulusid.

- (29) Taotluse esitaja väitis, et võrreldes varasema vahepealse läbivaatamisega pakub ta oma klientidele suuremat valikut pinnakattematerjale, mida tuleks arvesse võtta vaatlusaluse toote klassifitseerimisel erinevates tooteliikides. Äriühing siiski ei tõendanud, et erinevad keemiliste kattematerjalide liigid mõjutasid hinna võrreldavust, ning eelkõige seda, et kliendid maksid pidevalt siseturul ja ELi eksporditurul erinevaid hindu sõltuvalt keemilise kattematerjali liigist. Seetõttu tuleks alles jätta varasemate uurimiste puhul kohaldatud toodete klassifitseerimine ja kõnealune väide tuleks tagasi lükata.

- (30) Taotluse esitaja taotles ekspordihinna kohandamist, mis imporditollimaksude hüvituskava (Duty Entitlement Passbook, ehk DEPB-kava) järgi põhineb ekspordimise korral saadavatel ekspordijärgsetel ekspordisoodustustel. Sellega seoses leiti, et nimetatud kava alusel kõnealuse toote ekspordimisel saadud krediiti võib kasutada kõikide kaupade impordilt saada olevate tollimaksude tasaarvestamiseks või selle võib vabalt müüa teistele äriühingutele. Lisaks sellele ei ole ühtegi piirangut, mille kohaselt peaks imporditavaid kaupu kasutama ainult eksporditava toote tootmises. Ester ei tõendanud, et ekspordijärgse DEPB-kava alusel saadavad soodustused oleksid mõjutanud hindade võrreldavust ja eelkõige seda, et kliendid oleksid maksnud siseturul pidevalt eri hindu, tulenevalt DEPB-kava alusel saadavatest soodustustest. Seetõttu lükati see väide tagasi.

- (31) Taotluse esitaja taotles täiendavat ekspordihinna kohandamist, mis põhineb kapitalikaupade ekspordisoodustuste kava (EPCG-kava) ja ekspordikrediidi kava alusel saadavatel soodustustel. Sellega seoses tuleb märkida, et sarnaselt teiste eespool nimetatud kavadele ei ole kehtestatud piiranguid sellele, et EPCG-kava alusel imporditavaid kaupu peaks kasutama ainult vaatlusaluse eksporditud toote tootmises. Pealegi ei esitanud taotluse esitaja ühtki tõendit selge seose kohta eksporditud kaupade hindade ja EPCG-kava ja ekspordikrediidi kava alusel saadavate soodustuste vahel. Taotluse esitaja ei tõendanud, et kahe eespool nimetatud kava alusel saadavad soodustused oleksid mõjutanud hindade võrreldavust ega eelkõige seda, et kliendid oleksid maksnud siseturul pidevalt eri hindu, tulenevalt EPCG-kava ja ekspordikrediidi kava alusel saadavatest soodustustest. Seetõttu tuleb kõnealune väide tagasi lükata.

d) Dumpingumarginaal

- (32) Algmääruse artikli 2 lõike 11 kohaselt võrreldi tooteliigi kaalutud keskmist normaalväärtust vastava vaatlusaluse toote liigi kaalutud keskmise ekspordihinnaga. Põhjendustes 44 ja 45 esitatud avalikustamist käsitlevate märkuste kohaselt on dumpingumarginaal, väljendatuna protsendina CIF-hinnast liidu piiril ilma tollimakse tasumata, 8,3 %.

D. MUUTUNUD ASJAOLUDE PÜSIVUS

- (33) Vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 3 kontrolliti, kas muutunud asjaolusid võib põhjendatult pidada püsivaks.
- (34) Sellega seoses näitas uurimine, et Ester on tõepoolest võtnud mitu meetet kulude vähendamiseks ja tulemuslikkuse parandamiseks. Äriühing ajakohastas ja rajas uue tootmisliini. Seejärel vähenesid oluliselt üldkulud, tingituna tootmise märkimisväärselt suurenemisest. Äriühing hakkas samuti tõhusamalt hankima toorainet (lähemast asukohast) ning seetõttu õnnestus märkimisväärselt vähendada veokulusid. Kulude vähendamine avaldas otsest mõju dumpingumarginaalile. Seda laadi asjaolude muutust saab pidada püsivaks.
- (35) Ekspordihinna osas näitas uurimine teatavat stabiilsust Esteri hinnapoliitikas pikema aja jooksul – 2006. aastast (aasta, mil kohustus tunnistati kehtetuks) kuni 2010. aastani (peaaegu läbivaatamise uurimisperioodi lõpuni). Võttes arvesse Esteri liitu suunatud ekspordi hinna kindlaksmääramise metoodikat vastavalt põhjendustes 24 ja 25 esitatule ja kõnealuste hindade stabiilsust, on uuesti arvutatud dumpingumarginaal tõenäoliselt püsiv.
- (36) Seetõttu leiti, et olukord, mille tõttu algatati käesolev vahepealne läbivaatamine, ei muutu lähemas tulevikus sellisel viisil, mis võiks mõjutada vahepealse läbivaatamise järeldusi. Seega tehti järeldus, et muutused on püsivad ja et meetme jätkuv kohaldamine praegusel tasemel ei ole enam õigustatud.

E. DUMPINGUVASTASED MEETMED

- (37) Üks eksportiv tootja väitis, et valimi keskmine dumpingumarginaal tuleb uuesti arvutada juhul, kui praeguse vahepealse läbivaatamise tulemusena saadakse Esteri (üks valimisse kuuluvatest äriühingutest) puhul varem kehtestatud madalam dumpingumarginaal. Tuleks meele pidada, et praegune osaline vahepealne läbivaatamine piirub algmääruse artikli 11 lõike 3 kohaselt üksnes taotluse esitaja, individuaalse eksportija, nimelt Esteri dumpingumarginaali läbivaatamisega. Seetõttu piirdus uurimine taotluse esitaja puhul esinevate konkreetsete asjaoludega ning arvesse võeti kõiki asjaomaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid⁽¹⁾. Eespool kirjeldatu põhjal tehtud järeldused ei kehti teiste valimisse kuuluvate äriühingute või asjaomase riigi mis tahes teiste eksportivate tootjate puhul.
- (38) Arvatakse, et uue valimi keskmine dumpingumarginaali kindlaksmääramine kõnealustel asjaoludel vastavalt algmääruse artikli 9 lõikele 6 ei ole järgnevalt esitatud põhjustel õiguslikult võimalik või majanduslikult asjakohane. Kindlasti peaks meenutama, et valimi keskmine

dumpingumarginaal arvutatakse ainult siis, kui asjaomase uurimise raames eeldatakse, et tingituna eksportijate suurest arvust koormaks kõikide koostööd tegevate eksportijate eraldi uurimine asjatult institutsioone ja takistaks uurimise lõpetamist algmääruses kehtestatud tähtajaks. Seega eeldatakse, et kaalutud keskmine marginaali arvutamine valimisse kuuluvate eksportijate dumpingumarginaalide põhjal esindab valimisse mittekuuluvate koostööd tegevate eksportijate dumpingumarginaali. Eelnimetatu kehtib ainult siis, kui selline arvutus teostatakse ühe ja sama perioodiga seotud marginaalide põhjal. Mitte ükski eespool nimetatud asjaoludest ei esine ühe, algselt valimisse kuuluva äriühinguga piirduva osalise vahepealse läbivaatamise, näiteks praeguse uurimise kontekstis. Sellest järeldub, et praeguse osalise vahepealse läbivaatamise faktilised asjaolud on sellised, et artikli 9 lõikes 6 sätestatud ei ole kindlasti võimalik kohaldada.

- (39) Tuleb meenutada, et algatamisteates esitatud väide, mille kohaselt „kui on kindlaks tehtud, et taotluse esitaja suhtes kohaldatav meede tuleb peatada või et seda peab muutma, siis võib olla vaja muuta tollimaksumäära, mida praegu kohaldatakse teiste India äriühingute vaatlusaluse toote impordi suhtes” tähendab seda, et läbivaatamise tulemusena võib jääktollimaks meetmetest kõrvalhoidmise vältimiseks tõusta⁽²⁾. Kuna taotluse esitaja tollimaksu vähendatakse, ei ole kõnealune algatamisteate säte asjakohane.
- (40) Võttes arvesse põhjendustes 37–39 esitatud põhjuseid, tuleb tagasi lükata väide, mille kohaselt peab uuesti arvutama valimi keskmine dumpingumarginaali.
- (41) Huvitatud isikuid teavitati olulistest faktidest ja kaalutlustest, mille põhjal oli kavas teha ettepanek taotluse esitaja suhtes kehtiva tollimaksumäära muutmiseks, ja neile anti võimalus arvamust avaldada.
- (42) Taotluse esitaja kordas oma väidet põhjenduses 29 viidatud toote klassifikatsiooni kohta ning samuti väiteid tollimaksude tagastamisega seotud kohandamise kohta ekspordihinna puhul lähtuvalt DEPB-, EPCG- ja ekspordikrediitkavade alusel saadavatest soodustustest, nagu on kirjeldatud põhjendustes 30 ja 31. Kuna ei esitatud ühtki uut tõendit, mis võinuksid muuta komisjoni tehtud järeldusi, tuleb kõnealused väited tagasi lükata.

⁽¹⁾ Üldkohtu 17. detsembri 2010. aasta otsuse EWRIA jt versus komisjon, kohtuasi T-369/08, punktid 7 ja 79 ning seal viidatud kohtupraktika.

⁽²⁾ Nõukogu 29. märtsi 2010. aasta rakendusmäärus (EL) nr 270/2010, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 452/2007, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks muu hulgas Hiina Rahvavabariigist pärit triikimislaudade impordi suhtes (ELT L 84, 31.3.2010, lk 13).

- (43) Taotluse esitaja vaidlustas veel „tasuta pardale”-põhimõttel teostatud tehingute (FOB-tehingute) CIF-väärtuse arvutamise meetodi. Ühiku CIF-väärtuse kindlaksmääramisel seostas komisjon äriühingu poolt makstud veo kogukulud kõikide eksporditehingute, sealhulgas FOB-tehingutega. Äriühingu väitel pidanuksid veo kogukulud olema seotud ainult CIF-tehingutega. Nimetatud väitega nõustuti.
- (44) Taotluse esitaja väitis lõpuks, et mitte kõiki valimisse kuuluvaid müüke ei võetud dumpingumarginaali kindlaksmääramisel arvesse. Nimetatud väitega nõustuti samuti.
- (45) Pärast läbivaatamisega seotud uurimist on Ester Industries Limited poolt toodetud vaatlusaluse toote impordi suhtes kohaldatava kavandatava läbi vaadatud dumpingumarginaali ja dumpinguvastase tollimaksu määra suuruseks 8,3 %,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1292/2007 artikli 2 lõikes 2 esitatud tabelis asendatakse kirje äriühingu Ester Industries Limited kohta järgmisega:

„Ester Industries Limited, DLF City, Phase II, Sector 25, Gurgaon, Haryana - 122022, India	8,3	A026”
--	-----	-------

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 6. jaanuar 2012

Nõukogu nimel

eesistuja

N. WAMMEN

NÕUKOGU RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 14/2012,

9. jaanuar 2012,

millega laiendatakse rakendusmäärusega (EÜ) nr 511/2010 Hiina Rahvavabariigist pärit teatava molübdeentraadi impordi suhtes kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Malaisiasist lähetatud teatava molübdeentraadi impordile, olenemata sellest, kas molübdeentraati deklareeritakse Malaisiasist pärinevana või mitte, ning millega lõpetatakse Šveitsist lähetatud importi käsitlev uurimine

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (edaspidi „algäärus”),⁽¹⁾ eriti selle artiklit 13,

võttes arvesse ettepanekut, mille Euroopa Komisjon (edaspidi „komisjon”) esitas pärast konsulteerimist nõuandekomiteega,

ning arvestades järgmist:

A. MENETLUS

1. Kehtivad meetmed

- (1) Rakendusmäärusega (EÜ) nr 511/2010⁽²⁾ (edaspidi „esialgne määrus”) kehtestas nõukogu teatava Hiina Rahvavabariigist (edaspidi „HRV” või „asjaomane riik”) pärit kõnealuse määruse artikli 1 lõikes 1 määratletud molübdeentraadi (edaspidi „vaatluselise toode”) impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu 64,3 %. Edaspidi nimetatakse neid meetmeid „kehtivateks meetmeteks” ning esialgses määruses sätestatud meetmete kehtestamise aluseks olnud uurimist „esialgses uurimiseks”.

2. Taotlus

- (2) 4. aprillil 2011. aastal sai komisjon vastavalt algääruse artikli 13 lõikele 3 taotluse uurida väidetavat kõrvalehoidmist kehtivatest meetmetest. Taotluse esitas teatava molübdeentraadi liidu tootja (edaspidi „taotluse esitaja”) nimel Euroopa metalliliit (Eurometaux).
- (3) Taotluses väideti, et pärast kehtivate meetmete rakendamist on toimunud märkimisväärne muudatus ühelt poolt HRV, Malaisia ja Šveitsi ning teiselt poolt liiduga toimuva kaubavahetuse struktuuris. Taotluse esitaja väitel tingis eespool nimetatud muutuse molübdeentraadi ümberlaadimine Malaisias või Šveitsis.
- (4) Taotluses järeldati, et ümberlaadimisele ei leitud ühtki muud põhjendust või majanduslikku õigustust kui kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmine.
- (5) Lõpuks väitis taotluse esitaja, et kehtivate meetmete parandavat mõju kahjustati nii koguste kui ka hindade

osas ning Malaisias ja Šveitsist lähetatud molübdeentraati müüdi dumpinguhinnaga võrreldes esialgses uurimises kindlaksmääratud normaalväärtusega.

3. Algamine

- (6) Olles pärast nõuandekomiteega konsulteerimist kindlaks teinud, et on olemas piisavalt esmapilgul usutavaid tõendeid uurimise algatamiseks algääruse artikli 13 kohaselt, algatas komisjon määrusega (EÜ) nr 477/2011⁽³⁾ (edaspidi „algatamismäärus”) uurimise. Algamismäärusega nõudis komisjon algääruse artikli 13 lõike 3 ja artikli 14 lõike 5 kohaselt ka tolliasutustelt alates 19. maist 2011 Malaisias või Šveitsist lähetatava molübdeentraadi impordi registreerimist olenemata sellest, kas see deklareeritakse Malaisias või Šveitsist pärinevana või mitte.

4. Uurimine

- (7) Komisjon teatas HRV, Malaisia ja Šveitsi ametiasutustele, eksportivatele tootjatele ning hulgi- ja jaekaubandusega tegelevatele ettevõtjatele, teadaolevalt asjaga seotud liidu importijatele ja liidu tootjatele ametlikult uurimise algatamisest.
- (8) Küsimustikud saadeti Malaisia, Šveitsi ja HRV tootjatele/eksportijatele ning samuti teadaolevalt asjast huvitatud ja/või taotluses nimetatud liidu importijatele. Huvitatud isikutele anti võimalus teha oma seisukohad kirjalikult teatavaks ja taotleda ärakuulamist algatamismääruses sätestatud tähtaja jooksul. Kõiki isikuid teavitati, et koostööst hoidumise tagajärjeks võib olla algääruse artikli 18 kohaldamine ja järelduste tegemine kättesaadavate andmete alusel.
- (9) Üks liidu importijatest võttis ühendust komisjoniga, väites, et ta ei ole kunagi ostanud molübdeentraati väljaspool liitu.
- (10) Kaks Malaisia äriühingut väitsid, et põhjenduses 14 osutatud uurimisperioodi jooksul ei tootnud ega eksportinud nad liitu molübdeentraati.
- (11) Üks Šveitsi äriühing teatas, et ta ei ole viimase kolme aasta jooksul olnud seotud molübdeentraadi tootmise ja müümisega.

⁽¹⁾ ELT L 343, 22.12.2009, lk 51.

⁽²⁾ ELT L 150, 16.6.2010, lk 17.

⁽³⁾ ELT L 131, 18.5.2011, lk 14.

- (12) Üks HRV tootja vastas küsimustikule, viidates sellele, et alates 2009. aastast ei ole ta eksportinud molübdeentraati ei liitu, Malaisiasse ega Šveitsi.
- (13) HRV, Malaisia ja Šveitsi ametiasutused ei esitanud komisjonile märkusi.

5. Uurimisperiood

- (14) Uurimine toimus ajavahemikul 1. aprillist 2010 kuni 31. märtsini 2011 (edaspidi „uurimisperiood“). Kaubandusstruktuuri väidetava muutuse uurimiseks koguti andmeid alates 2007. aastast kuni uurimisperioodi lõpuni (edaspidi „vaatlusalune periood“).

B. UURIMISTULEMUSED

1. Üldkaalutlused/koostöö aste

- (15) Vastavalt põhjenduses 10 väidetule tegid koostööd ainult kaks Malaisia äriühingut, aga nad ei eksportinud vaatlusalust toodet liitu uurimisperioodil. Vastavalt põhjendusele 11 esitas ainult üks Šveitsi äriühing teabe, mille kohaselt ta ei olnud viimase kolme aasta jooksul seotud vaatlusaluse toote tootmise ja müügi. Seepärast tuli praeguse uurimise põhjal tehtud järeldustes lähtuda kättesaadavatest andmetest kooskõlas algmääruse artikliga 18.
- (16) Vastavalt algmääruse artikli 13 lõikele 1 hinnati võimalike meetmetest kõrvalehoidmist ja seejuures analüüsiti: 1) kas ühelt poolt HRV, Malaisia ja Šveitsi ning teiselt poolt liidu vahelise kaubavahetuse struktuuris on toimunud märkimisväärne muudatus; 2) kas eespool nimetatud muudatuse tingis tava, protsess või töö, mille puhul ei esinenud ühtki muud piisavat põhjust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamine; 3) kas oli tõendeid kahju tekitamise kohta või kahjustati tollimaksu parandavat mõju samasuguse toote hindade ja/või koguste osas ja 4) kas oli tõendeid dumpingu kohta seoses varem kindlaks määratud samasuguse toote normaalväärtusega, vajadusel kooskõlas algmääruse artikli 2 sätetega.

2. Vaatlusalune toode ja samasugune toode

- (17) Vaadeldav toode on esialgse uurimise kohaselt molübdeentraat, mis sisaldab vähemalt 99,95 massiprotsenti molübdeeni ja mille suurim ristlõike läbimõõt on suurem kui 1,35 mm, kuid mitte üle 4,0 mm, ning mis on pärit HRVst ja kuulub praegu CN-koodi ex 8102 96 00 alla.
- (18) Uurimisalune toode on põhjenduses 17 määratletud toode, mis on lähetatud Malaisiasst või Šveitsist, olenevata sellest, kas see deklareeritakse Malaisiasst või Šveitsist pärinevana või mitte.

- (19) Šveitsist pärinevana deklareeritud toodete impordi osas tehti Surveillance II andmebaasi põhjal kindlaks, et uurimisperioodi jooksul ei toimunud vaatlusaluse toote impordi liitu.

- (20) Malaisiasst pärinevana deklareeritud toodete impordi puhul võeti koostöö puudumise tõttu HRVst liitu eksportitud molübdeentraadi võrdlemisel Malaisiasst liitu eksportitud molübdeentraadiga aluseks algmääruse artikli 18 alusel kättesaadav teave, sealhulgas taotluses esitatud teave. Käesoleva uurimise käigus saadud teabe põhjal ei ole võimalik järeldada, et HRVst liitu eksportitud molübdeentraadil ja Malaisiasst liitu lähetatud molübdeentraadil ei oleks samasugused füüsilised omadused ja sama kasutusvaldkond. Seepärast käsitatakse neid samasuguste toodetena algmääruse artikli 1 lõike 4 tähenduses. Uurimise ajal vastupidiseid seisukohti ei avaldatud.

3. Kaubavahetuse struktuuri muutumine

Molübdeentraadi import liitu

3.1. HRV ja Malaisia

- (21) Tingituna HRV eksportivate tootjate koostöö puudumisest võrreldi erinevaid statistilisi allikaid, et hinnata 2010. aasta ja uurimisperioodi impordi taset. Kõnealuste allikate alla kuulusid nii avalikkusele kättesaadavad allikad (nagu Eurostat) kui ka muud allikad, näiteks algmääruse artikli 14 lõikes 6 sätestatud andmebaas ja Surveillance II andmebaas.
- (22) Esialgse määruse põhjenduse 27 kohaselt oli HRVst tuleva impordi kogus 2007. aastal 87 tonni, 2008. aastal 100 tonni ja esialgsel uurimisperioodil (1. aprillist 2008 kuni 31. märtsini 2009) 97 tonni.
- (23) Vaatlusaluse toote import HRVst vähenes tunduvalt pärast meetmete kehtestamist (97 tonnilt esialgsel uurimisperioodil vähem kui 10 tonnile uurimisperioodil). Teisest küljest suurenes Malaisiasst tulev import nullist 2009. aastal ligikaudu 6 tonnini uurimisperioodil.

3.2. HRV ja Šveits

- (24) Eurostati andmete, st CN-koodi taseme andmete kohaselt suurenes import Šveitsist sisuliselt nullist 2009. aastal ja eelnevatel aastatel 5 tonnini nii 2010. kui ka 2011. aastal. Uurimise käigus tehti siiski kindlaks, et uurimisperioodil ei toimunud Šveitsist pärinevana deklareeritud vaatlusaluse toote impordi Šveitsist liitu. Peale selle ei toimunud eelnimetatud impordi kogu 2010. aasta jooksul, samas kui esialgsed ajutised meetmed kehtisid alates 2009. aasta detsembrist.

3.3. Import HRVst Malaisiasse ja Šveitsi

- (25) HRV statistiliste allikate kohaselt algas vaatlusaluse toote eksport Malaisiasse 2010. aastal, samas kui 2009. ja 2008. aastal eksporditi ainult väga väikeseid koguseid.

- (26) Šveitsi statistiliste allikate kohaselt algas kõnealuse toote import HRVst Šveitsi 2010. aastal ja jätkus 2011. aastal, ehkki 2009. ja 2008. aastal imporditi väga väikeseid koguseid. Eespool nimetatud impordi andmed on seotud CN-koodi tasemega ning seega on neil suurem ulatus kui vaatlusaluse toote määratlus käesolevas uurimises. Nagu on märgitud eespool, tehti kindlaks, et Šveitsist pärinevana deklareeritud vaatlusalust toodet ei eksporditud Šveitsist liitu. Seetõttu ei tuvastatud uurimise käigus mitte ühtki HRVst pärit molübdeentraadi ümberlaadimise juhtu Šveitsis.

3.4. Kaubandusstruktuuri muutuste kokkuvõte

Malaisia

- (27) Vaatlusaluse toote HRVst liitu saabuva ekspordi üldine vähenemine alates 2010. aastast ning samaaegne ekspordi suurenemine Malaisiasse ja HRVst Malaisiasse pärast esialgsete meetmete kehtestamist tõi kaasa muudatused ühelt poolt nimetatud riikide ja teiselt poolt liidu vahelises kaubandusstruktuuris.

Šveits

- (28) Šveitsi puhul ei täheldatud vaatlusaluse toote impordi osas muutust HRV, Šveitsi ja liidu vahelises kaubandusstruktuuris. Seetõttu tuleks lõpetada uurimine seoses võimaliku dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmisega Šveitsist lähetatud molübdeentraadi impordi osas.

4. Kõrvalehoidmise laad ja ebapiisav põhjus või majanduslik õigustus

- (29) Algmääruse artikli 13 lõike 1 alusel peab kaubandusstruktuuri muutus tulenema tavast, protsessist või toimingu, millel ei ole piisavat nõuetekohast põhjendust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise. Tava, protsess või töö hõlmab muu hulgas sellise toote, mille suhtes meetmed kehtivad, lähetamist läbi kolmandate riikide.
- (30) Võrdlus ühelt poolt HRV ja Malaisia vaheliste kaubavoo-
gude ning teiselt poolt Malaisia ja liidu vaheliste kauba-
voogude vahel osutab ümberlaadimise tava olemasolule.

Taotluses esinevat väidet ei ole vaidlustanud mitte ükski HRV, Malaisia või liidu ettevõtja. Tuleb meenutada, et Malaisias pärit molübdeentraadi tootjad ei teinud uurimise käigus koostööd.

- (31) Uurimise käigus ei leitud ümberlaadimisele ühtki muud põhjendust või majanduslikku õigustust kui kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmine. Ei leitud muid elemente peale tollimaksu maksmisest hoidumise, mida võiks käsitleda HRVst pärit vaatlusaluse toote Malaisias ümberlaadimise kulude kompensatsioonina.

- (32) Kõnealust järeldust toetab samuti asjaolu, et käesolevas uurimises ei osalenud mitte ükski Malaisia molübdeentraadi tootja.

- (33) Lisaks märgiti, et Malaisiasse tulevat import oli algatamis-
määruse avaldamise ajaks lõppenud.

- (34) Seetõttu on võimalik järeldada, et igasuguse piisava põhjuse või majandusliku õigustuse puudumisel vastavalt algmääruse artikli 13 lõike 1 teisele lausele muutus ühelt poolt HRV ja Malaisia ning teiselt poolt liidu vaheline kaubandusstruktuur kehtivate meetmete rakendamise tõttu.

5. Tollimaksu parandava mõju kahjustamine samasuguse toote hindade ja/või koguste osas

- (35) Hindamaks seda, kas Malaisiasse imporditud toodete kogused ja hinnad kahjustasid kehtivate meetmete parandavat mõju, kasutati põhjenduses 21 kirjeldatud kättesaadavate statistiliste allikate andmeid kui parimaid kättesaadavaid andmeid Malaisiasse eksporditud toodete koguste ja hindade kohta.

- (36) Malaisiasse saabuva impordi lisandumist peeti koguliselt oluliseks. Malaisiasse tuleva impordi tase ulatub uurimis-
perioodil umbes 6 % HRVst pärit toote impordist liitu
enne meetmete rakendamist.

- (37) Esialgses määruses kindlaksmääratud kahju kõrvaldamist võimaldava taseme ja kaalutud keskmise ekspordihinna võrdlus viitas turuhinnast oluliselt madalama hinnaga müügile. Seega järeldati, et kehtivate meetmete parandavat mõju kahjustatakse nii koguste kui ka hindade osas.

6. Tõendid dumpingu kohta võrreldes eelnevalt samasuguse toote suhtes kindlaksmääratud normaalväärtustega

- (38) Koostöö puudumisel eksportivate tootjatega võeti ekspordihindade puhul aluseks kättesaadavad faktid vastavalt algmääruse artiklile 18. Kõige usaldusväärsemateks peeti põhjenduses 21 kirjeldatud statistiliste allikate andmeid hindade kohta.
- (39) Vastavalt algmääruse artikli 13 lõikele 1 peeti asjakohaseks, et dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmist käsitlevas uurimises kasutatakse normaalväärtusena esialgse uurimise käigus kehtestatud normaalväärtust. Koostöö puudumise tõttu ja algmääruse artikli 18 kohaselt peeti ekspordihinna ja normaalväärtuse võrdlemisel sobivaks eeldada, et praeguse uurimise jooksul vaadeldud tootevalik on sama, mis esialgses uurimises.
- (40) Esialgses uurimises peeti Ameerika Ühendriike sobiva turumajandusega võrdlusriigiks. Kuna võrdlusriigi tootja müüs Ameerika Ühendriikide kodumaisel turul vaid vähese osa oma toodangust, ei peetud Ameerika Ühendriikide kodumaise turu müügiandmete kasutamist normaalväärtuse arvutamiseks sobivaks. Seetõttu arvutati normaalväärtus HRV puhul Ameerika Ühendriikidest kolmandatesse riikidesse, sealhulgas liitu saadetud ekspordi hindade põhjal.
- (41) Dumpingu arvutamiseks kooskõlas algmääruse artikli 2 lõigetega 11 ja 12 võrreldi esialgses määruuses esitatud kaalutud keskmist normaalväärtust ja kaalutud keskmisi ekspordihindu käesoleva uurimise uurimisperioodil, väljendatuna protsendina vabast netohinnast liidu piiril enne tollimaksu tasumist.
- (42) Kaalutud keskmise normaalväärtuse ja kaalutud keskmiste ekspordihindade võrdlusel tuvastati dumping.

C. MEETMED

- (43) Eespool nimetatul põhjal jõuti järeldusele, et HRVst pärit molübdeentraadi impordile kehtestatud lõplikust tollimaksust hoiti kõrvale Malaisias ümberlaadimise teel.
- (44) Vastavalt algmääruse artikli 13 lõike 1 esimesele lausele tuleks HRVst pärit vaatlusaluse toote impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastaseid meetmeid laiendada ka Malaisiast lähetatud samasugusele tootele, olenemata sellest, kas see deklareeritakse Malaisiast pärinevana või mitte.

- (45) Laiendatavad meetmed peaksid olema rakendusmääruse (EL) nr 511/2010 artikli 1 lõikes 2 kehtestatud meetmed, st 64,3 % suurune lõplik dumpinguvastane tollimaks,

mida kohaldatakse vaba netohinna suhtes liidu piiril enne tollimaksu sissenõudmist.

- (46) Vastavalt algmääruse artikli 13 lõikele 3 ja artikli 14 lõikele 5, millega on ette nähtud, et kõik laiendatud meetmed peaksid kehtima impordi suhtes, mis on sisenenud liitu algamismäärusega kehtestatud registreerimise alusel, tuleks Malaisiast lähetatud molübdeentraadi registreeritud impordilt sisse nõuda tollimaksud.

D. UURIMISE LÕPETAMINE ŠVEITSIST TULEVA IMPORDI OSAS

- (47) Arvestades Šveitsi kohta tehtud järeldusi, tuleks lõpetada uurimine, mis käsitleb võimalikku kõrvalehoidmist dumpinguvastastest meetmetest Šveitsist lähetatud vaatlusaluse toote impordi kaudu, ning lõpetada Šveitsi lähetatud molübdeentraadi impordi registreerimine, mis kehtestati algamismäärusega.

E. VABASTAMISTAOTLUSED

- (48) Tuleb meenutada, et praeguse uurimise käigus ei ilmunud välja ega leitud mitte ühtki Malaisia molübdeentraadi tootjat / liitu eksportijat. Sellest hoolimata peavad kõik Malaisiast pärit tootjad, kes ei eksportinud uurimisperioodil uurimisalust toodet liitu ja kes kavatsevad esitada taotluse laiendatud dumpinguvastastest tollimaksust vabastamiseks vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 4 ja artikli 13 lõikele 4, täitma küsimustiku, et võimaldada komisjonil kindlaks määrata, kas vabastus on põhjendatud. Sellise vabastuse võib anda pärast seda, kui on hinnatud vaatlusaluse toote turuolukorda, tootmisvõimsust ja tootmisvõimsuse rakendamist, hanke- ja müüginäitajaid ning selliste tavade jätkumise tõenäosust, milleks puudub piisav põhjendus või majanduslik õigustus, ning tõendeid dumpingu kohta. Tavaliselt teeb komisjon ka kontrollkäigu kohapeale. Taotlus tuleks saata viivitamata komisjonile koos kõikide vajalike andmetega, eelkõige võimalike muudatustega äriühingu tootmis- ja müügitingimustes.
- (49) Kui vabastus on põhjendatud, teeb komisjon pärast nõuandekomiteega konsulteerimist ettepaneku teha vastav muudatus kehtivatesse laiendatud meetmetesse. Seejärel jälgitakse kõiki vabastuse saanud, et tagada vabastuse andmisega kehtestatud tingimuste täitmine.

F. AVALIKUSTAMINE

- (50) Kõiki huvitatud isikuid teavitati olulistest faktidest ja kaalutlustest, mille alusel tehti eespool nimetatud järeldused, ning neile anti võimalus esitada märkusi ja avaldada arvamust,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Rakendusmäärusega (EL) nr 511/2010 Hiina Rahvavabariigist pärit imporditava molübdeentraadi suhtes, mis sisaldab vähemalt 99,95 massiprotsenti molübdeeni ja mille ristlõike maksimaalne läbimõõt on üle 1,35 mm, kuid mitte üle 4,0 mm, ning mida tavaliselt deklareeritakse CN-koodi ex 8102 96 00 all, kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu laiendatakse Malaisiast lähetatud sellise molübdeentraadi impordile, mis sisaldab vähemalt 99,95 massiprotsenti molübdeeni ja mille ristlõike maksimaalne läbimõõt on üle 1,35 mm, kuid mitte üle 4,0 mm, ning mida tavaliselt deklareeritakse CN-koodi ex 8102 96 00 all (TARICi kood 8102 96 00 11), olenemata sellest, kas seda deklareeritakse Malaisiast pärinevana või mitte.

2. Lõikega 1 laiendatud tollimaksud nõutakse sisse määruse (EL) nr 477/2011 artikli 2 ja määruse (EL) nr 1225/2009 artikli 13 lõike 3 ja artikli 14 lõike 5 kohaselt registreeritud, Malaisiast lähetatud impordilt, olenemata sellest, kas seda deklareeritakse Malaisiast pärit impordina või mitte.

3. Kui ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse kehtivaid tollimaksusätteid.

Artikkel 2

1. Artikli 1 alusel laiendatud tollimaksudest vabastamise taotlused esitatakse kirjalikult ühes liidu ametlikest keeltest ja neile peab alla kirjutama vabastuse taotlejat esindama volitatud isik. Taotlus tuleb saata järgmisel aadressil:

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides.

Brüssel, 9. jaanuar 2012

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate H
Office: N105 4/92
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Faks: +32 2297 98 81

E-post: TRADE-13-3-MOLYBDENUM@ec.europa.eu

2. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 13 lõikele 4 võib komisjon pärast konsulteerimist nõuandekomiteega oma otsusega vabastada käesoleva määruse artikliga 1 laiendatud tollimaksust impordi, mille puhul ei hoita kõrvale rakendusmäärusega (EL) nr 511/2010 kehtestatud dumpinguvastastest meetmetest.

Artikkel 3

Lõpetatakse uurimine, mis algatati määrusega (EL) nr 477/2011 seoses võimaliku kõrvalehoidmisega Šveitsist lähetatud, Hiina Rahvavabariigist pärit teatava molübdeentraadi impordi suhtes rakendusmäärusega (EÜ) nr 511/2010 kehtestatud dumpinguvastastest meetmetest, olenemata sellest, kas seda deklareeritakse Šveitsist pärinevana või mitte.

Artikkel 4

Tolliasutused peavad lõpetama määruse (EL) nr 477/2011 artikli 2 kohase impordi registreerimise.

Artikkel 5

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Nõukogu nimel
eesistuja
N. WAMMEN

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 15/2012,**10. jaanuar 2012,****millega 162. korda muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Al-Qaida võrguga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 27. mai 2002. aasta määrust (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Al-Qaida võrguga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud,⁽¹⁾ eriti selle artikli 7 lõike 1 punkti a ja artikli 7a lõiget 5,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EÜ) nr 881/2002 I lisas on esitatud nende isikute, rühmituste ja üksuste loetelu, kelle rahalised vahendid ja majandusressursid nimetatud määruse alusel külmutatakse.
- (2) 28. detsembril 2011 otsustas ÜRO Julgeolekunõukogu sanktsioonide komitee kõrvaldada kuus üksust nende isikute, rühmituste ja üksuste loetelust, kelle suhtes kohaldatakse rahaliste vahendite ja majandusressursside külmu-

tamist, olles vaadanud läbi nende üksuste taotlused end nimekirjast kõrvaldada ja ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1904(2009) alusel määratud ombudsmani põhjaliku aruande. Peale selle otsustas sanktsioonide komitee 30. detsembril 2011 kõrvaldada nimetatud loetelust ühe füüsilise isiku.

- (3) Seega tuleks määruse (EÜ) nr 881/2002 I lisa vastavalt ajakohastada.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 881/2002 I lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 10. jaanuar 2012

Komisjoni nimel
presidendi eest
välispoliitika vahendite talituse direktor

⁽¹⁾ EÜT L 139, 29.5.2002, lk 9.

LISA

Määruse (EÜ) nr 881/2002 I lisa muudetakse järgmiselt:

(1) Pealkirja „Juriidilised isikud, rühmitused ja üksused” all jäetakse välja järgmised kanded:

„(a) Barakaat North America, Inc., 925, Washington Street, Dorchester, Massachussets, Ameerika Ühendriigid; 2019, Bank Street, Ottawa, Ontario, Kanada.

(b) Barakat Computer Consulting (BCC), Mogadishu, Somaalia.

(c) Barakat Consulting Group (BCG), Mogadishu, Somaalia.

(d) Barakat Global Telephone Company, Mogadishu, Somaalia; Dubai, AÜE.

(e) Barakat Post Express (BPE), Mogadishu, Somaalia.

(f) Barakat Refreshment Company, Mogadishu, Somaalia; Dubai, AÜE.”

(2) Pealkirja „Füüsilised isikud” alt jäetakse välja järgmine kanne:

„Sajid Mohammed Badat (teiste nimedega a) Abu Issa, b) Saajid Badat, c) Sajid Badat, d) Muhammed Badat, e) Sajid Muhammad Badat, f) Saajid Mohammad Badet, g) Muhammed Badet, h) Sajid Muhammad Badet, i) Sajid Mahomed Badat). Sünniaeg: 28.3.1979. Sünnikoht: Gloucester, Ühendkuningriik. Kodakondsus: briti. Passi nr: a) 703114075 (Ühendkuningriigi pass), b) 026725401 (Ühendkuningriigi pass, aegus 22.4.2007), c) 0103211414 (Ühendkuningriigi pass). Muu teave: vabastatud vanglast Ühendkuningriigis 2010. aasta novembris. Artikli 2a lõike 4 punktis b osutatud kuupäev: 15.12.2005.”

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 16/2012,**11. jaanuar 2012,****millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 853/2004 II lisa seoses inимtoiduks ette nähtud loomset päritolu külmutatud toidu suhtes kohaldatavate nõuetega****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 853/2004, millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni eeskirjad, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 10 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruses (EÜ) nr 853/2004 on toidukäitlejate jaoks kehtestatud loomset päritolu toidu hügieeni eeskirjad. Toidukäitlejad on kohustatud kõnealuse määruse II lisa sätestatud nõudeid täitma.

(2) Määruse (EÜ) nr 853/2000 kohaldamise käigus saadud kogemused on näidanud teatavaid raskusi loomset päritolu toidu ladustamisel. Kui kõnealuse toidu külmutamise alguskuupäev oleks märgitud, saaksid toidukäitlejad paremini otsustada, kas toit on inimtoiduna tarbimiseks kõlblik.

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiiv 2000/13/EÜ toidu märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽²⁾ käsitleb lõpptarbijale töötlemata kujul tarnitava toidu märgistamist ning selle esitlemise ja reklaamimisega seotud teatavaid aspekte. Direktiivi ei kohaldata aga eelnevate toidutootmise etappide suhtes.

(4) Määruse (EÜ) nr 853/2004 täitmise järelevalve käigus on pädevad asutused kindlaks teinud, et vaja on üksikasjalikumaid nõudeid loomset päritolu toidu tootmise ja külmutamise kohta tootmisetappides, mis eelnevad sellele, mil toode töötlemata kujul tarbijale tarnitakse.

(5) Seega tuleks määruse (EÜ) nr 853/2004 II lisa vastavalt muuta, et lisada nõuded loomset päritolu külmutatud toidu kohta.

(6) Seepärast tuleks määrust (EÜ) nr 853/2004 vastavalt muuta.

(7) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 853/2004 II lisa asendatakse käesoleva määruse lisaga.

Artikkel 2

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. juulist 2012.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. jaanuar 2012

Komisjoni nimel
president

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ ELT L 139, 30.4.2004, lk 55.

⁽²⁾ EÜT L 109, 6.5.2000, lk 29.

LISA

Määruse (EÜ) nr 853/2004 II lisale lisatakse IV jagu:

„IV JAGU. LOOMSET PÄRITOLU KÜLMUTATUD TOIDU SUHTES KOHALDATAVAD NÕUDED

1. Käesolevas jaos tähendab „tootmiskuupäev“:

- a) tapakuupäeva rümpade, poolrümpade ja veerandrümpade puhul;
- b) surmamise kuupäeva jahiulukite puhul;
- c) väljapüügi või püügi kuupäeva kalatoodete puhul;
- d) töötlemise, tükeldamise, hakkimise või valmistamise kuupäeva muude loomset päritolu toodete puhul.

2. Kuni etapini, mil toit märgistatakse kooskõlas direktiiviga 2000/13/EÜ või seda töödeldakse täiendavalt, peavad toidukäitlejad inimtoiduks ette nähtud loomset päritolu külmutatud toidu puhul tagama, et toidukäitlejatele, kellele toit tarnitakse, ja pädevale asutusele viimase taotlusel, tehakse kättesaadavaks järgmine teave:

- a) tootmise kuupäev ja
- b) külmutamise kuupäev, kui see erineb tootmise kuupäevast.

Kui toidu valmistamisel kasutatakse eri partiide toorainet, mille puhul partiide tootmise ja külmutamise kuupäevad on erinevad, tuleb esitada kõige esimene tootmise ja/või külmutamise kuupäev.

3. Külmutatud toidu tarbija võib ise otsustada, kuidas ta teavet esitab, tingimusel et lõikes 2 nõutud teave on toidukäitlejale, kellele toit tarnitakse, selgelt ja üheselt mõistetav ning kättesaadav.”

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 17/2012,**11. jaanuar 2012,****millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 32/2000 seoses liidu tariifikvootide pikendamisega džuudist ja kookoskiust toodete suhtes**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. detsembri 1999. aasta määrust (EÜ) nr 32/2000 (millega avatakse GATTiga seotud ühenduse tariifikvoodid ja teatavad muud ühenduse tariifikvoodid, sätestatakse nende haldamine, kehtestatakse üksikasjalikud sätted nende kvootide muutmiseks või kohandamiseks ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1808/95),⁽¹⁾ eelkõige selle artikli 9 lõike 1 punkti b teist taanet,

ning arvestades järgmist:

- (1) ÜRO kaubandus- ja arengukonverentsil (Unctad) tehtud pakkumise kohaselt ning vastavalt üldiste soodustuste kavale kehtestas Euroopa Ühendus 1971. aastal teatavatest arengumaadest pärinevatele džuudist ja kookoskiust toodetele tariifsed soodustused. Kõnealused soodustused tähendasid ühise tollitariifistiku maksumäärade järkjärgulist vähendamist ja kõnealuste maksumäärade täielikku peatamist ajavahemikul 1978. aastast kuni 31. detsembrini 1994.
- (2) Pärast üldiste soodustuste kava jõustumist 1995. aastal avas ühendus lisaks üldisele tolli- ja kaubanduskokkulepele (GATT) autonoomsed nullmääraga ühenduse tariifikvoodid teatud koguses džuudist ja kookoskiust toodete suhtes. Kõnealustele toodetele määruse (EÜ) nr 32/2000 kohaselt avatud tariifikvoote pikendati komisjoni määrusega (EÜ) nr 204/2009⁽²⁾ kuni 31. detsembrini 2011.

- (3) Kuna üldiste soodustuste kava pikendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2011. aasta määrusega (EL) nr 512/2011 (millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 732/2008, millega kohaldatakse üldiste tariifsete soodustuste kava ajavahemikus 1. jaanuar 2009 kuni 31. detsember 2011)⁽³⁾ 31. detsembrini 2013, tuleks pikendada ka džuudist ja kookoskiust toodete suhtes kehtivat tariifikvootide korda 31. detsembrini 2013.

- (4) Määrust (EÜ) nr 32/2000 tuleks seepärast vastavalt muuta.

- (5) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas tolliseadustiku komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 32/2000 III lisa viienda veeru („Kvoodi kehtivusaeg”) järjekorranumbrite 09.0107, 09.0109 ja 09.0111 juures asendatakse kuupäevad „1.1.2009–31.12.2009”, „1.1.2010–31.12.2010” ja „1.1.2011–31.12.2011” kuupäevadega „1.1.2012–31.12.2012” ja „1.1.2013–31.12.2013”.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2012.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. jaanuar 2012

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EÜT L 5, 8.1.2000, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 71, 17.3.2009, lk 13.

⁽³⁾ ELT L 145, 31.5.2011, lk 28.

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 18/2012,**11. jaanuar 2012,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,

võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, ⁽²⁾ eriti selle artikli 136 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EL) nr 543/2011 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voo tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon

kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XVI lisa A osas sätestatud toodete ja ajavahemike kohta kindlad impordiväärtused.

- (2) Iga turustuspäeva kindel impordiväärtus on arvutatud rakendusmääruses (EL) nr 543/2011 artikli 136 lõike 1 kohaselt, võttes arvesse päevaandmete erinevust. Seetõttu peaks käesolev määrus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikliga 136 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. jaanuar 2012

*Komisjoni nimel
presidendi eest*

põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril*(eurot 100 kg kohta)*

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	MA	62,1
	TN	101,1
	TR	107,7
	ZZ	90,3
0707 00 05	EG	206,0
	TR	160,5
	ZZ	183,3
0709 91 00	EG	208,4
	ZZ	208,4
0709 93 10	MA	74,1
	TR	143,7
	ZZ	108,9
0805 10 20	EG	55,7
	MA	65,9
	TR	65,7
	ZZ	62,4
0805 20 10	MA	94,1
	ZZ	94,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	67,0
	MA	62,0
	TR	83,5
	ZZ	70,8
0805 50 10	TR	50,6
	ZZ	50,6
0808 10 80	CA	125,9
	US	134,7
	ZZ	130,3
0808 30 90	CN	99,0
	US	133,6
	ZZ	116,3

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 19/2012,**11. jaanuar 2012,****millega määratakse kindlaks ekspordilitsentside väljaandmise heakskiiduprotsent, millega lükatakse tagasi ekspordilitsentsitaotlused ja millega peatatakse ekspordilitsentsitaotluste esitamine kvoodivälise suhkru puhul**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,võttes arvesse komisjoni 30. juuni 2006. aasta määrust (EÜ) nr 951/2006, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 318/2006 üksikasjalikud rakenduseeskirjad kolmandate riikidega kauplemise suhtes suhkrosektoris, ⁽²⁾ eriti selle artiklit 7e koostoimes artikli 9 lõikega 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Vastavalt määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 61 esimese lõigu punktile d võib turustusaasta jooksul toodetud suhkrut, mis ületab kõnealuse määruse artiklis 56 osutatud kvooti, ekspordida üksnes komisjoni kindlaks-määratava koguselise piirangu ulatuses.
- (2) Komisjoni 15. aprilli 2011. aasta rakendusmääruses (EL) nr 372/2011 (millega määratakse kindlaks kvoodivälise suhkru ja isoglükooosi ekspordimise koguseline piirang kuni 2011/2012. turustusaasta lõpuni) ⁽³⁾ on sätestatud eespool nimetatud piirangud.

- (3) Ekspordilitsentsitaotlustega hõlmatud suhkru kogused ületavad rakendusmääruses (EL) nr 372/2011 kindlaks määratud koguseid. Seepärast tuleks 2. kuni 6. jaanuarini 2012 taotletud koguste puhul sätestada heakskiiduprotsent. Seega tuleks kõik pärast 6. jaanuari 2012 esitatud ekspordilitsentsitaotlused suhkru puhul tagasi lükata ja peatada nende toodete ekspordilitsentsitaotluste esitamine,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Kvoodivälise suhkru ekspordilitsentsid, mille taotlused esitati 2. kuni 6. jaanuarini 2012, antakse taotletud koguste puhul välja ühtse heakskiiduprotsendi 38,474060 % alusel.
2. 9., 10., 11., 12. ja 13. jaanuaril 2012 esitatud kvoodivälise suhkru ekspordilitsentsitaotlused lükatakse tagasi.
3. Kvoodivälise suhkru ekspordilitsentsitaotluste esitamine peatatakse ajavahemikuks 16. jaanuarist 2012 kuni 30. septembrini 2012.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. jaanuar 2012

*Komisjoni nimel
presidendi eest*

põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 178, 1.7.2006, lk 24.

⁽³⁾ ELT L 102, 16.4.2011, lk 8.

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 20/2012,**11. jaanuar 2012,**

millega määratakse kindlaks jaotuskoefitsient impordilitsentsitaotlustele, mis on esitatud ajavahemikul 1.–6. jaanuarini 2012 määrusega (EÜ) nr 2305/2003 odrale avatud tariifikvootide raames

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,

võttes arvesse komisjoni 31. augusti 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1301/2006, millega kehtestatakse ühised eeskirjad, et hallata põllumajandussaaduste ja -toodete imporditariifikvoote, mille suhtes kohaldatakse impordilitsentside süsteemi, ⁽²⁾ eriti selle artikli 7 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni määrusega (EÜ) nr 2305/2003 ⁽³⁾ on avatud iga-aastane imporditariifikvoot 307 105 tonnile odrale (järjekorranumber 09.4126).
- (2) Määruse (EÜ) nr 2305/2003 artikli 3 lõike 3 kohasest teavitamisest tuleneb, et nimetatud määruse artikli 3 lõike 1 alusel alates 1. jaanuarist 2012 kuni 6. jaanuarini 2012 kell 13.00 (Brüsseli aja järgi) esitatud taotlused hõlmavad olemasolevatest kogustest suuremaid koguseid. Seega tuleks kindlaks määrata, kui palju impordilitsentse võib välja anda, ja määrata taotletud kogustele jaotuskoefitsient.

- (3) Ühtlasi ei tuleks enam jooksvaks kvoodiperioodiks impordilitsentse määruse (EÜ) nr 2305/2003 tähenduses väljastada.

- (4) Impordilitsentside väljaandmise usaldusväärse haldamise tagamiseks peab käesolev määrus jõustuma kohe pärast selle avaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

1. Iga määruse (EÜ) nr 2305/2003 artikli 1 lõikes 1 osutatud odra impordilitsentsi taotlus, mis on esitatud alates 1. jaanuarist 2012 kuni 6. jaanuarini 2012 kell 13.00 (Brüsseli aja järgi), võimaldab välja anda litsentsi taotletavatele kogustele, mida eraldatakse 3,989135 % jaotuskoefitsienti alusel.

2. Nende taotletud koguseid hõlmavate litsentside väljaandmine, mis on esitatud alates 6. jaanuarist 2012 kell 13.00 (Brüsseli aja järgi), on jooksvaks kvoodiperioodiks peatatud.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub selle Euroopa Liidu Teatajas avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. jaanuar 2012

Komisjoni nimel
presidendi eest

põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 238, 1.9.2006, lk 13.

⁽³⁾ ELT L 342, 30.12.2003, lk 7.

OTSUSED

KOMISJONI OTSUS,

11. jaanuar 2012,

millega lõpetatakse Ameerika Ühendriikidest pärineva vinüülatsetaadi importi käsitlev dumpinguvastane menetlus ja vabastatakse ajutiste tollimaksude kehtestamisega tagatud summad

(2012/24/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed⁽¹⁾ (edaspidi „algmäärus“), eriti selle artiklit 9,

olles konsulteerinud nõuandekomiteega

ning arvestades järgmist:

(4) Määrusega (EÜ) nr 821/2011⁽³⁾ (edaspidi „ajutine määrus“) kehtestas komisjon ajutise dumpinguvastase tollimaksu Ameerika Ühendriikidest pärineva ja praegu CN-koodi 2915 32 00 alla kuuluva vinüülatsetaadi impordi suhtes.

B. KAEBUSE TAGASIVÕTMINE JA MENETLUSE LÕPETAMINE

(5) 4. novembril 2011 komisjonile saadetud kirjas võttis kaebuse esitaja kaebuse tagasi.

(6) Algmääruse artikli 9 lõike 1 kohaselt võib menetluse lõpetada, kui kaebus võetakse tagasi ja kui lõpetamine ei ole vastuolus liidu huvidega.

A. MENETLUS

1. Menetluse algatamine ja ajutiste meetmete kehtestamine

(1) 22. oktoobril 2010 sai komisjon kaebuse algmääruse artikli 5 kohaselt, milles käsitleti Ameerika Ühendriikidest pärineva vinüülatsetaadi (edaspidi „vaatlusalune toode“) väidetavalt kahjustavat dumpinguhinnaga importi.

(2) Kaebuse esitas Ineos Oxide Ltd („kaebuse esitaja“), kelle toodang moodustab valdava osa, kõnealusel juhul üle 25 % liidu vaatlusaluse toote kogutoodangust.

(3) 4. detsembril 2010 avaldas komisjon *Euroopa Liidu Teatajas* teate⁽²⁾ dumpinguvastase menetluse algatamise kohta Ameerika Ühendriikidest pärit vinüülatsetaadi liitu importimise suhtes.

(7) Komisjon otsustas käesoleva menetluse lõpetada, sest uurimise käigus ei ilmnenu ühtegi asjaolu, mis oleks näidanud, et lõpetamine oleks vastuolus liidu huvidega. Huvitatud isikuid teavitati nõuetekohaselt ja neile anti võimalus esitada märkusi. Komisjonile ei saanud ühtegi märkust selle kohta, et menetluse lõpetamine oleks vastuolus liidu huvidega.

(8) Pärast uurimistulemuste avaldamist väitis üks huvitatud isik, et teda ei oleks pidanud liidu tootmisharu määratlusest välja jätma või siis tuleks ajutist määrust muuta selliselt, et määratlus hõlmaks kõnealust huvitatud isikut. Sellega seoses tuleb märkida, et ajutises määruses esitatud järeldused olid uurimise käigus saadud teabe alusel vaid ajutised, nagu on märgitud ka ajutise määruse põhjenduses 31. Kuna pärast kaebuse tagasivõtmist lõpetatakse dumpinguvastane menetlus lõplikke meetmeid kehtestamata, ei ole menetlust lõpetavas otsuses asjakohane esitada lõplikke otsuseid ega ka muuta ajutist määrust.

⁽¹⁾ ELT L 343, 22.12.2009, lk 51.

⁽²⁾ ELT C 327, 4.12.2010, lk 23.

⁽³⁾ ELT L 209, 17.8.2011, lk 24.

- (9) Tuletatakse meelde, et esitatud järeldused olid ajutised. Sellest tulenevalt hinnatakse edaspidiseid juhtumeid käesoleva menetlusega seotud huvitatud isikute või asjaomase toote kohta eraldi, konkreetsest olukorrast lähtudes.

Artikkel 2

Käesolevaga tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 821/2011.

- (10) Seepärast leidis komisjon, et dumpinguvastane menetlus Ameerika Ühendriikidest pärit vaatlusaluse toote impordi suhtes liitu lõpetatakse dumpinguvastaseid meetmeid kehtestamata,

Artikkel 3

Määruse (EL) nr 821/2011 kohaselt ajutise dumpinguvastase tollimaksuna Ameerika Ühendriikidest pärineva ja praegu CN-koodi 2915 32 00 alla kuuluva viniülatsetaadi impordi eest tagatiseks antud summad vabastatakse.

- (11) Kõik määruse (EÜ) nr 821/2011 alusel ajutiselt tagatiseks antud summad vabastatakse,

Artikkel 4

Käesolev otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Brüssel, 11. jaanuar 2012

Artikkel 1

Dumpinguvastane menetlus Ameerika Ühendriikidest pärineva ja praegu CN-koodi 2915 32 00 alla kuuluva viniülatsetaadi impordi suhtes lõpetatakse dumpinguvastaseid meetmeid kehtestamata.

Komisjoni nimel
president

José Manuel BARROSO

RAHVUSVAHELISTE LEPINGUTEGA LOODUD ORGANITE VASTU VÕETUD AKTID

**BUSSIDEGA TOIMUVAT RAHVUSVAHELIST REISIJATE JUHUVEDU KÄSITLEVA INTERBUSI
KOKKULEPPE ALUSEL ASUTATUD ÜHISKOMITEE OTSUS nr 1/2011,**

11. november 2011,

**ühiskomitee töökorra vastuvõtmise ning kokkuleppe 1. lisa, mis käsitleb reisijate autoveo-
ettevõtjatele esitatavaid nõudeid, kokkuleppe 2. lisa, mis käsitleb bussidele kohaldatavaid tehnilisi
standardeid, ning kokkuleppe artiklis 8 osutatud sotsiaalsätteid käsitlevate nõuete kohandamise
kohta**

(2012/25/EL)

ÜHISKOMITEE,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

võttes arvesse bussidega toimuvat rahvusvahelist reisijate juhu-
vedu käsitlevat Interbusi kokkulepet⁽¹⁾ ja eriti selle artikleid
23 ja 24

Artikkel 1

Käesolevaga võetakse vastu käesoleva otsuse lisa esitatud ühis-
komitee töökord.

ning arvestades järgmist:

Artikkel 2

- (1) Bussidega toimuvat rahvusvahelist reisijate juhuvedu käsitleva Interbusi kokkuleppe (edaspidi „kokkulepe”) artikli 23 lõike 3 kohaselt peab komitee koostama oma töökorra.
- (2) Vastavalt kokkuleppe artikli 24 lõike 2 punktile c vastutab ühiskomitee kokkuleppe 1. lisa, mis käsitleb reisijate autoveo-ettevõtjatele esitatavaid nõudeid, ning kokkuleppe 2. lisa, mis käsitleb bussidele kohaldatavaid tehnilisi standardeid, kohandamise eest. Samuti vastutab ühiskomitee kooskõlas kokkuleppe artikli 24 lõike 2 punktiga e kokkuleppe artiklis 8 osutatud sotsiaalsätteid käsitlevate nõuete kohandamise eest, et inkorporeerida liidu uusi meetmeid,

Käesolevaga kohandatakse kokkuleppe 1. lisa, mis käsitleb reisi-
jate autoveo-ettevõtjatele esitatavaid nõudeid, kokkuleppe 2. lisa,
mis käsitleb bussidele kohaldatavaid tehnilisi standardeid, ning
kokkuleppe artiklis 8 osutatud sotsiaalsätteid käsitlevaid nõudeid
nagu see on esitatud käesoleva otsuse II lisa.

Brüssel, 11. november 2011

Esimees

Sz. SCHMIDT

Sekretär

G. PATRIS

⁽¹⁾ EÜT L 321, 26.11.2002, lk 13.

*I LISA***Bussidega toimuvat rahvusvahelist reisijate juhuvedu käsitleva Interbusi kokkuleppe alusel asutatud ühiskomitee töökord***Artikkel 1***Ühiskomitee nimetus**

Bussidega toimuvat rahvusvahelist reisijate juhuvedu käsitleva Interbusi kokkuleppe artikli 23 alusel asutatud ühiskomiteed nimetatakse edaspidi „komiteeks”.

*Artikkel 2***Esimees**

1. Euroopa Liidu nimel on komitee esimeheks Euroopa Komisjoni (edaspidi „komisjon”) esindaja.
2. Komitee esimehe ülesandeid täidab liidu delegatsiooni juht või vajaduse korral tema asetäitja.
3. Esimees juhib komitee tööd.

*Artikkel 3***Delegatsioonid**

1. Lepinguosalisel, kelle suhtes kokkulepe on jõustunud (edaspidi „lepinguosalisel”), nimetavad komiteesse oma esindajad. Liidu delegatsioon koosneb komisjoni esindajatest, keda abistavad liikmesriikide esindajad.
2. Iga lepinguosaline nimetab oma delegatsiooni juhi ja vajaduse korral tema asetäitja.
3. Iga lepinguosaline võib nimetada komiteesse uusi esindajaid. Igast sellisest muudatusest teatatakse viivitamata komitee sekretärile.
4. Euroopa Liidu Nõukogu peasekretariaadi esindajad võivad osaleda komitee koosolekutel vaatlajatena. Delegatsioonide juhtide nõusolekul võib esimees kutsuda komitee koosolekule isikuid, kes ei ole delegatsioonide liikmed, et edastada teavet konkreetsete teemade kohta.
5. Lepinguosalisel teatavad oma delegatsiooni koosseisu komitee sekretärile vähemalt nädal enne koosoleku toimumist.

*Artikkel 4***Sekretariaat**

1. Komisjoni esindaja tagab komiteele sekretariaaditeenused. Sekretäri nimetab ametisse komitee esimees ning sekretär täidab oma tööülesandeid uue sekretäri ametissenimetamiseni. Esimees teatab sekretäri nime ja muud andmed teistele lepinguosalistele.
2. Sekretär vastutab delegatsioonidevahelise sidepidamise eest, sealhulgas dokumentide edastamise eest, ning juhendab sekretariaadi tööd.

*Artikkel 5***Komitee koosolekud**

1. Komitee tuleb kokku vähemalt ühe lepinguosalise taotlusel. Komitee koosoleku kutsub kokku esimees.
2. Esimees saadab koosolekuteate koos esialgse päevakorra ja koosolekudokumentidega teiste delegatsioonide juhtidele vähemalt 15 tööpäeva enne koosoleku toimumist.
3. Lepinguosaline võib eriti kiireloomulise küsimuse korral taotleda esimehelt lõikes 2 osutatud etteteatamistähtaaja lühendamist.
4. Komitee koosolekud ei ole avalikud, kui delegatsioonide juhid ei otsusta teisiti.
5. Komitee koosolekud toimuvad Brüsselis, kui lepinguosalisel ei lepi kokku kohtuda mujal.

Artikkel 6

Päevakord

1. Esimees, keda abistab sekretär, koostab iga koosoleku jaoks esialgse päevakorra ning määrab pärast teiste delegatsioonide juhtidega konsulteerimist kindlaks koosoleku toimumise aja ja koha. Esimees saadab esialgse päevakorra teiste delegatsioonide juhtidele vähemalt 15 tööpäeva enne koosoleku toimumist. Päevakorrale lisatakse kõik vajalikud tödokumendid.
2. Lõikes 1 sätestatud etteteatamistähtaega ei kohaldata kiireloomuliste koosolekute suhtes, mis kutsutakse kokku vastavalt artikli 5 lõikele 3.
3. Vähemalt 24 tundi enne koosoleku algust võib iga lepinguosaline teha ettepaneku lisada esialgsesse päevakorda veel ühe või mitu punkti. Päevakorrapunktide lisamiseks saadetakse esimehele kirjalik taotlus, milles esitatakse punkti päevakorda lisamise põhjus.
4. Koosoleku alguses võtab komitee vastu päevakorra. Komitee võib otsustada lisada päevakorda punkti, mida esialgne päevakord ei sisaldanud.

Artikkel 7

Aktide vastuvõtmine

1. Komitee otsused võetakse vastu esindatud lepinguosaliste ühehäälsel heakskiidul vastavalt kokkuleppe artikli 23 lõigetele 5 ja 6. Soovitused, eelkõige kokkuleppe artikli 24 lõike 2 punktis g nimetatud soovitused võetakse vastu esindatud lepinguosaliste delegatsioonide konsensuse alusel. Otsused ja soovitused kannavad nimetust „otsus” või „soovitus”, millele järgneb järjekorranumber, vastuvõtmise kuupäev ja sisu kirjeldus.
2. Komitee otsustele ja soovitustele kirjutavad alla esimees ja sekretär. Sekretär saadab otsused ja soovitused teistele delegatsioonide juhtidele.
3. Iga lepinguosaline võib otsustada avaldada iga komitee poolt vastu võetud akti.
4. Komitee akte võib vastu võtta kirjaliku menetluse teel, kui delegatsioonide juhid on selles kokku leppinud. Komitee esimees esitab akti eelnõu teistele delegatsioonide juhtidele, kes teatavad oma vastuses, kas nad kiidavad eelnõu heaks või mitte, kas nad esitavad muudatusettepanekuid või kas nad vajavad eelnõu kaalumiseks rohkem aega. Kui eelnõu vastu võetakse, vormistab esimees otsuse või soovitusel lõplikult kooskõlas lõigetega 1 ja 2.
5. Soovitused ja otsused koostatakse inglise, prantsuse ja saksa keeles ning need tekstid on autentset. Iga lepinguosaline vastutab soovitusel ja otsuste korrektse tõlkimise eest oma ametlikku keelde või ametlikesse keeltesse. Tõlkimise liidu teistesse keeltesse korraldab komisjon.

Artikkel 8

Protokoll

1. Esimehe vastutusel koostab sekretär komitee iga koosoleku protokoll kavandi 15 tööpäeva jooksul pärast koosoleku toimumist.
2. Üldjuhul märgitakse koosoleku protokollis iga päevakorrapunkti kohta:
 - komiteele esitatud dokumentide üksikasjad;
 - avaldused, mis lepinguosaline on palunud protokollile kanda;
 - vastuvõetud otsused ja järeldused ning esitatud soovitused.
3. Protokoll kavand esitatakse komiteele heakskiitmiseks vastavalt artikli 7 lõikes 4 osutatud kirjalikule menetlusele. Kui nimetatud menetlus ei ole lõpule jõudnud, võetakse protokoll vastu komitee järgmisel koosolekul.
4. Komitee poolt vastu võetud protokollile kirjutavad alla esimees ja sekretär ning selle võtab hoiule sekretär. Sekretär saadab protokoll koopia teistele delegatsioonide juhtidele.

*Artikkel 9***Konfidentsiaalsus**

Olenemata artikli 7 lõikes 3 osutatud aktide avaldamise sättest kehtib komitee koosolekul toimuvate arutelude ja komitee dokumentide suhtes ametisaladuse hoidmise kohustus.

*Artikkel 10***Kulud**

1. Iga lepinguosaline katab ise komitee koosolekutel osalemisega seotud kulud.
2. Komitee otsustab esimehe poolt artikli 3 lõike 4 alusel kutsutud isikute lähetuses viibimise kulude hüvitamise.

*Artikkel 11***Kirjavahetus**

Komitee esimehe kogu kirjavahetus toimub komitee sekretäri kaudu. Sekretär saadab kõigile delegatsioonidele koopia kogu kokkuleppega seotud kirjavahetusest.

*Artikkel 12***Keeled**

Komitee koosolekutel ja dokumentides kasutatavad keeled otsustab komitee. Koosoleku korraldajaks olev lepinguosaline ei ole kohustatud tagama tõlget teistesse keeltesse.

II LISA

Kokkuleppe 1. lisa, mis käsitleb reisijate autoveo-ettevõtjatele esitatavaid nõudeid, kokkuleppe 2. lisa, mis käsitleb bussidele kohaldatavaid tehnilisi standardeid ning kokkuleppe artiklis 8 osutatud sotsiaalsätteid käsitlevate nõuete kohandamine⁽¹⁾

1. Kokkuleppe 1. lisa, mis käsitleb reisijate autoveo-ettevõtjatele esitatavaid nõudeid, kohandamine

Kokkuleppe 1. lisasse lisatakse järgmine liidu õigusakt:

„Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1071/2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ (ELT L 300, 14.11.2009, lk 51)“.

2. Kokkuleppe 2. lisa, mis käsitleb bussidele kohaldatavaid tehnilisi standardeid, kohandamine

1. Kokkuleppe 2. lisa artikli 1 punktid a, b, c ja d asendatakse järgmisega:

„a) mootorsõidukite ja nende haagiste tehnöülevaatus:

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta direktiiv 2009/40/EÜ mootorsõidukite ja nende haagiste tehnöülevaatusse kohta (ELT L 141, 6.6.2009, lk 12);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/30/EÜ ühenduses liiklevate kommertsveokite tehnokontrolli kohta (EÜT L 203, 10.8.2000, lk 1), muudetud komisjoni direktiiviga 2003/26/EÜ (ELT L 90, 8.4.2003, lk 37);

b) kiiruspiirikud:

— nõukogu 10. veebruari 1992. aasta direktiiv 92/6/EMÜ teatavate kategooriate mootorsõidukite kiiruspiirikute paigaldamise ja kasutamise kohta ühenduses (EÜT L 57, 2.3.1992, lk 27), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/85/EÜ (EÜT L 327, 4.12.2002, lk 8);

c) maksimaalmõõtmel ja täismass:

— nõukogu 25. juuli 1996. aasta direktiiv 96/53/EÜ, millega kehtestatakse teatavatele ühenduses liikuvatele maanteeõidukitele siseriiklikus ja rahvusvahelises liikluses lubatud maksimaalmõõtmel ning rahvusvahelises liikluses lubatud täismass (EÜT L 235, 17.9.1996, lk 59), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/7/EÜ (EÜT L 67, 9.3.2002, lk 47);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 1997. aasta direktiiv 97/27/EÜ, mis on seotud teatavate kategooriate mootorsõidukite ja nende haagiste masside ning mõõtmeltega ning millega muudetakse direktiivi 70/156/EMÜ (EÜT L 233, 25.8.1997, lk 1), muudetud komisjoni direktiiviga 2003/19/EÜ (ELT L 79, 26.3.2003, lk 6);

d) maanteevedudel kasutatavad sõidumeerikud:

— nõukogu 20. detsembri 1985. aasta määrus (EMÜ) nr 3821/85 autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta (EÜT L 370, 31.12.1985, lk 8), viimati muudetud komisjoni määrusega (EL) nr 1266/2009 (ELT L 339, 22.12.2009, lk 3), või AETR-kokkuleppega, sealhulgas selle protokollidega kehtestatud samaväärsed eeskirjad.“

2. Lepingu 2. lisa artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) esimese lõike järele tabeli ette lisatakse järgmine tekst:

„Heitgaasid:

— nõukogu 3. detsembri 1987. aasta direktiiv 88/77/EMÜ sõidukite diiselmootoritest eralduvate gaasiliste heitmete vastu võetavaid meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 36, 9.2.1988, lk 33), viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2001/27/EÜ (EÜT L 107, 18.4.2001, lk 10);

⁽¹⁾ Õigusaktide ajakohastamisel võetakse arvesse enne 31. detsembrit 2009 vastu võetud Euroopa Liidu uusi meetmeid.

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/55/EÜ liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, mis käsitlevad meetmeid, mida võetakse sõidukite diiselmootoritest eralduvate gaasiliste ja tahkete osakeste heitmete vastu ning sõidukites kasutatavatest maagaasil või veeldatud naftagaasil töötavatest ottomootoritest eralduvate gaasiliste osakeste heitmete vastu (ELT L 275, 20.10.2005, lk 1), viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2008/74/EÜ (ELT L 192, 19.7.2008, lk 51);

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta määrus (EÜ) nr 595/2009, mis käsitleb mootorsõidukite ja mootorite tüübikinnitust seoses raskeveokite heitmetega (Euro VI) ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 715/2007 ja direktiivi 2007/46/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 80/1269/EMÜ, 2005/55/EÜ ja 2005/78/EÜ (ELT L 188, 18.7.2009, lk 1).

Suits:

— nõukogu 2. augusti 1972. aasta direktiiv 72/306/EMÜ sõidukite diiselmootorite heitmete vastu võetavaid meetmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 190, 20.8.1972, lk 1), viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2005/21/EÜ (ELT L 61, 8.3.2005, lk 25).

Müratase:

— nõukogu 6. veebruari 1970. aasta direktiiv 70/157/EMÜ mootorsõidukite lubatud mürataset ja heitgaasisüsteemi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 42, 23.2.1970, lk 16), viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2007/34/EÜ (ELT L 155, 15.6.2007, lk 49).

Piduriseadmed:

— nõukogu 26. juuli 1971. aasta direktiiv 71/320/EMÜ teatavate kategooriate mootorsõidukite ja nende haagiste piduriseadmeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 202, 6.9.1971, lk 37), viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2002/78/EÜ (EÜT L 267, 4.10.2002, lk 23).

Rehvid:

— nõukogu 31. märtsi 1992. aasta direktiiv 92/23/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste rehvide ja nende paigaldamise kohta (EÜT L 129, 14.5.1992, lk 95), viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2005/11/EÜ (ELT L 46, 17.2.2005, lk 42).

Valgustus ja valgussignaalseadmed:

— nõukogu 27. juuli 1976. aasta direktiiv 76/756/EMÜ mootorsõidukitele ja nende haagistele valgustus- ja valgussignaalseadmete paigaldamist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 262, 27.9.1976, lk 1), viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2008/89/EÜ (ELT L 257, 25.9.2008, lk 14).

Kütusepaak:

— nõukogu 20. märtsi 1970. aasta direktiiv 70/221/EMÜ mootorsõidukite ja nende haagiste vedelkütusepaake ja tagumisi allasõidutõkkeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 76, 6.4.1970, lk 23), viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2006/20/EÜ (ELT L 48, 18.2.2006, lk 16).

Tahavaatepeeglid:

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/97/EÜ kaudse nähtavuse seadmete ja nendega varustatud sõidukite tüübikinnitust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, millega muudetakse direktiivi 70/156/EMÜ ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 71/127/EMÜ (ELT L 25, 29.1.2004, lk 1), viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2005/27/EÜ (ELT L 81, 30.3.2005, lk 44).

Turvavööd – paigaldamine:

— nõukogu 28. juuni 1977. aasta direktiiv 77/541/EMÜ mootorsõidukite turvavöösid ja turvasüsteeme käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 220, 29.8.1977, lk 95), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2005/40/EÜ (ELT L 255, 30.9.2005, lk 146).

Turvavööd – kinnituspunktid:

- nõukogu 18. detsembri 1975. aasta direktiiv 76/115/EMÜ mootorsõidukite turvavööde kinnituspunkte käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 24, 30.1.1976, lk 6), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2005/41/EÜ (ELT L 255, 30.9.2005, lk 149).

Istmed:

- nõukogu 22. juuli 1974. aasta direktiiv 74/408/EMÜ mootorsõidukite sisustust (istmete ja nende kinnituspunktide tugevust) käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 221, 12.8.1974, lk 1), viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2005/39/EÜ (ELT L 255, 30.9.2005, lk 143).

Siseehitus (tule leviku tõkestamine):

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/28/EÜ teatavate kategooriate mootorsõidukite siseehituses kasutatavate materjalide põlemiskäitumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 1).

Sisustuselemendid (avariiväljapääsud, juurdepääsetavus, istmete mõõtmed, pealisehituse tugevus jne):

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/85/EÜ, mis käsitleb reisijateveoks mõeldud sõidukite, millel on lisaks juhiistmele rohkem kui kaheksa istekohta, erieskirju ning direktiivide 70/156/EMÜ ja 97/27/EÜ muutmist (EÜT L 42, 13.2.2002, lk 1)."

b) Tabel asendatakse järgmisega:

„Rubriik	ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni eeskiri/viimane muudatusteseeria	Liidu õigusakt (esialgne - viimane)
Heitgaasid	49/01 49/02, tüübikinnitus A 49/02, tüübikinnitus B	Direktiiv 88/77/EMÜ Direktiiv 2001/27/EÜ Direktiiv 2005/55/EÜ Direktiiv 2008/74/EÜ Määrus (EÜ) nr 595/2009
Suits	24/03	Direktiiv 72/306/EMÜ Direktiiv 2005/21/EÜ
Müratase	51/02	Direktiiv 70/157/EMÜ Direktiiv 2007/34/EÜ
Piduriseadmed	13/11	Direktiiv 71/320/EMÜ Direktiiv 2002/78/EÜ
Rehvid	54	Direktiiv 92/23/EMÜ Direktiiv 2005/11/EÜ
Valgustus ja valgussignaal-seadmed	48/01	Direktiiv 76/756/EMÜ Direktiiv 2008/89/EÜ
Kütusepaak	34/02 67/01 110	Direktiiv 70/221/EMÜ Direktiiv 2006/20/EÜ

Rubriik	ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni eeskiri/viimane muudatusteseeria	Liidu õigusakt (esialgne - viimane)
Tahavaatepeeglid	46/01	Direktiiv 2003/97/EÜ Direktiiv 2005/27/EÜ
Turvavööd – paigaldamine	16/06	Direktiiv 77/541/EMÜ Direktiiv 2005/40/EÜ
Turvavööd – kinnituspunktid	14/07	Direktiiv 76/115/EMÜ Direktiiv 2005/41/EÜ
Istmed	17/08 80/01	Direktiiv 74/408/EMÜ Direktiiv 2005/39/EÜ
Siseehitus (tule leviku tõkestamine)	118	Direktiiv 95/28/EÜ
Sisustuselemendid (avariiväljapääsud, juurdepääsetavus, istmete mõõtmed)	107.02	Direktiiv 2001/85/EÜ
Ümbermineku kaitsekonstruktsioon	66.01	Direktiiv 2001/85/EÜ"

3. Kokkuleppe artiklis 8 osutatud sotsiaalsätteid käsitlevate nõuete kohandamine

1. Direktiivi 2000/30/EÜ lisamise järel jäetakse välja kokkuleppe 2. lisa artikkel 8 ning kokkuleppe IIa lisa ja IIb lisa.

2. Kokkuleppe artiklis 8 loetletud liidu õigusaktid asendatakse järgmiste liidu õigusaktidega ⁽¹⁾:

- „— Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist ja millega muudetakse nõukogu määrusi (EMÜ) nr 3821/85 ja (EÜ) nr 2135/98 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3820/85 (ELT L 102, 11.4.2006, lk 1), viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1073/2009 (ELT L 300, 14.11.2009, lk 88);
- nõukogu 20. detsembri 1985. aasta määrus (EMÜ) nr 3821/85 autovedudel kasutatavate sõidumeerikute kohta (EÜT L 370, 31.12.1985, lk 8), viimati muudetud komisjoni määrusega (EL) nr 1266/2009 (ELT L 339, 22.12.2009, lk 3);
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiiv 2006/22/EÜ, mis käsitleb nõukogu määruste (EMÜ) nr 3820/85 ja (EMÜ) nr 3821/85 rakendamise miinimumtingimusi seoses autovedudega seotud sotsiaalõigusnormidega ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 88/599/EMÜ (ELT L 102, 11.4.2006, lk 35), viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2009/5/EÜ (ELT L 29, 31.1.2009, lk 45);
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT L 299, 18.11.2003, lk 9);
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/15/EÜ autovedude alase liikuva tegevusega hõivatud isikute tööaja korralduse kohta (EÜT L 80, 23.3.2002, lk 35);
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2003. aasta direktiiv 2003/59/EÜ reisijate- või kaubaveol kasutatavate teatavate maanteesõidukite juhtide alus- ja jätkuõppe kohta ning nõukogu määruse (EMÜ) nr 3820/85 ja nõukogu direktiivi 91/439/EMÜ muutmise ja nõukogu direktiivi 76/914/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 226, 10.9.2003, lk 4)."

⁽¹⁾ Õigusaktide ajakohastamisel võetakse arvesse enne 31. detsembrit 2009 vastu võetud Euroopa Liidu uusi meetmeid.

**BUSSIDEGA TOIMUVAT RAHVUSVAHELIST REISIJATE JUHUVEDU KÄSITLEVA INTERBUSI
KOKKULEPPE ALUSEL ASUTATUD ÜHISKOMITEE SOOVITUS nr 1/2011,**

11. november 2011,

**mis käsitleb busside tehnilise aruande kasutamist kokkuleppe 2. lisa artiklite 1 ja 2 sätete järelevalve
hõlbustamiseks**

ÜHISKOMITEE,

tuleks soovitada busside tehnilise aruande kasutamist, et
hõlbustada kokkuleppe 2. lisa artiklite 1 ja 2 sätete täit-
mise järelevalvet,

võttes arvesse bussidega toimuvat rahvusvahelist reisijate juhu-
vedu käsitlevat Interbusi kokkulepet ja eelkõige selle artikleid
23 ja 24

SOOVITAB, ET:

ning arvestades järgmist:

kokkuleppe muud kui Euroopa Liitu kuuluvad osalised peaksid
kasutama busside puhul, mille suhtes kohaldatakse kokkuleppe
2. lisa artiklites 1 ja 2 sätestatud nõudeid, tehnilist aruannet,
mille vorm on sätestatud käesoleva soovitusel lisas.

- (1) Bussidega toimuvat rahvusvahelist reisijate juhuvedu
käsitlev Interbusi kokkulepe (edaspidi „kokkulepe”)
jõustus 1. jaanuaril 2003.

Brüssel, 11. november 2011

- (2) Kokkuleppe artikli 24 lõike 1 kohaselt tagab ühiskomitee
kokkuleppe nõuetekohase rakendamise. Seoses sellega

Esimees
Sz. SCHMIDT

Sekretär
G. PATRIS

LISA

BUSSIDE TEHNILINE ARUANNE

Sõiduki mark ja tüüp:	Registreerimisnumber ja riigi kood:
Esmaregistreerimise kuupäev:	Šassii number:

	ELi õigusakt	ÜRO–Euroopa Majandusko- misjoni eeskiri	Tüübikinnitusnumber	Sõiduki tähistus/ märgistus
Kiiruspiirik	Direktiiv 92/6/EMÜ, viimati muudetud direktiiviga 2002/85/EÜ	—		
Maksimaalmõõtmed	Direktiiv 96/53/EÜ, viimati muudetud direktiiviga 2002/7/EÜ Direktiiv 97/27/EÜ, viimati muudetud direktiiviga 2003/19/EÜ	—		
Sõidumeerik	Määrus (EMÜ) nr 3821/85, viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1266/2009	—		
Heitgaasid	Direktiiv 88/77/EMÜ, viimati muudetud direktiiviga 2001/27/EÜ Direktiiv 2005/55/EÜ, viimati muudetud direktiiviga 2008/74/EÜ Määrus (EÜ) nr 595/2009	49/01 49/02, tüübikinnitus A 49/02, tüübikinnitus B		
Suits	Direktiiv 72/306/EMÜ, viimati muudetud direktiiviga 2005/21/EÜ	24/03		
Müratase	Direktiiv 70/157/EMÜ, viimati muudetud direktiiviga 2007/34/EÜ	51/02		
Piduriseadmed	Direktiiv 71/320/EMÜ, viimati muudetud direktiiviga 2002/78/EÜ	13/11		
Rehvid	Direktiiv 92/23/EMÜ, viimati muudetud direktiiviga 2005/11/EÜ	54		
Valgustus ja valgussig- naalseadmed	Direktiiv 76/756/EMÜ, viimati muudetud direktiiviga 2008/89/EÜ	48/01		
Kütusepaak	Direktiiv 70/221/EMÜ, viimati muudetud direktiiviga 2006/20/EÜ	34/02 67/01 110		
Tahavaatepeeglid	Direktiiv 2003/97/EÜ, viimati muudetud direktiiviga 2005/27/EÜ	46/01		

	ELi õigusakt	ÜRO–Euroopa Majandusko- misjoni eeskiri	Tüübikinnitusnumber	Sõiduki tähistus/ märgistus
Turvavööd – paigaldamine	Direktiiv 77/541/EMÜ, viimati muudetud direktiiviga 2005/40/EÜ	16/06		
Turvavööd – kinnituspunktid	Direktiiv 76/115/EMÜ, viimati muudetud direktiiviga 2005/41/EÜ	14/07		
Istmed	Direktiiv 74/408/EMÜ, viimati muudetud direktiiviga 2005/39/EÜ	17/08 80/01		
Siseehitus (tule leviku tõkestamine)	Direktiiv 95/28/EÜ	118		
Sisustuselemendid (avariiväljapääsud, juur- depääsetavus, istmete mõõtmed)	Direktiiv 2001/85/EÜ	107/02		
Ümbermineku kaitse- konstruktsioon	Direktiiv 2001/85/EÜ	66/01		

RAHVUSVAHELISTE LEPINGUTEGA LOODUD ORGANITE VASTU VÕETUD AKTID

2012/25/EL:

- ★ Bussidega toimuvat rahvusvahelist reisijate juhuvedu käsitleva Interbusi kokkuleppe alusel asutatud ühiskomitee otsus nr 1/2011, 11. november 2011, ühiskomitee töökorra vastuvõtmise ning kokkuleppe 1. lisa, mis käsitleb reisijate autoveo-ettevõtjatele esitatavaid nõudeid, kokkuleppe 2. lisa, mis käsitleb bussidele kohaldatavaid tehnilisi standardeid, ning kokkuleppe artiklis 8 osutatud sotsiaalsätteid käsitlevate nõuete kohandamise kohta 38

Bussidega toimuvat rahvusvahelist reisijate juhuvedu käsitleva Interbusi kokkuleppe alusel asutatud ühiskomitee soovitus nr 1/2011, 11. november 2011, mis käsitleb busside tehnilise aruande kasutamist kokkuleppe 2. lisa artiklite 1 ja 2 sätete järelevalve hõlbustamiseks 46

Tellimishinnad aastal 2012 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 310 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	840 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET